

El Rec Clar

NÚM. 22

REVISTA DE VIDRERES

JULIOL 2003

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
ENSENYAMENT	
Llar d'infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Moré	972 85 05 75
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 / 972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
<i>(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)</i>	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS

Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda.
 Hivern: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

De dijous a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda.
 De dimarts a divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

ALCALDIA (ÀNGEL TEIXIDOR)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.
 Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

HISENDA (JOSEP FONT I CABALLÉ)

Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

CULTURA I FESTES (PERE COMALADA I CARDONA)

Dimarts de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ENSENYAMENT (FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO)

Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

GOVERNACIÓ (AGNÈS BANÚS I FORMIGA)

Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME (CARLES MALLART I FIGUERES I JORDI DARANAS I PLA)

Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

RECURSOS HUMANS, OBRES I SERVEIS (JORDI DARANAS I PLA)

Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

COMERÇ, CONSUM I TURISME (CARLES MALLART I FIGUERES)

Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

SANITAT, SERVEIS SOCIALS I MEDI AMBIENT (ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER)

Dimecres de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ESPORTS (JOAN JULIÀ I SOLÉ)

Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ANNA MA. EXTREMERA VENZAL, ASSISTENTA SOCIAL)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLIS

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

AGOST 2003

Divendres 1, Dissabte 2, Diumenge 3 ..... Maçanet
 Divendres 8, Dissabte 9, Diumenge 10 ..... Sils
 Divendres 15 ..... Riudarenes
 Dissabte 16, Diumenge 17 ..... Vidreres
 Divendres 22, Dissabte 23, Diumenge 24 ..... Riudarenes
 Divendres 29, Dissabte 30, Diumenge 31 ..... Sils

SETEMBRE 2003

Divendres 5, Dissabte 6, Diumenge 7 ..... Sils
 Dijous 11 ..... Riudarenes
 Divendres 12, Dissabte 13, Diumenge 14 ..... Maçanet
 Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21 ..... Sils
 Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28 ..... Vidreres

OCTUBRE 2003

Divendres 3, Dissabte 4, Diumenge 5 ..... Riudarenes
 Divendres 10, Dissabte 11, Diumenge 12 ..... Vidreres
 Divendres 17, Dissabte 18, Diumenge 19 ..... Vidreres
 Divendres 24, Dissabte 25, Diumenge 26 ..... Maçanet
 Divendres 31 ..... Sils

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA: Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ: Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTÍMIR: Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ: Pau Casals, 22 - 972 85 05 75

Sumari

Serveis.....	2
Editorial	3
Parlem de	5
Parlem amb... ..	8
Des de la Casa de Vila ..	10
Actualitat.....	17
Anem a Estudi	25
Esports	30
Mascotes.	32
Gent gran.....	33
Curar-se en salut.....	35
El viatge.....	36
Opinió	38
Plou i fa sol	44
Fem una queixalada	45
Temps era temps	46
Entreteniments	39

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres, o a elrecclar@hotmail.com

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Jordi Presas, Joaquim Daban, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

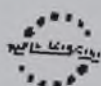
El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Fira de tractoristes.

amb la col.laboració de

Diputació
de Girona

Tots guanyen o tots perden? Arriba l'hora dels pactes

El dia 25 de maig es van celebrar, arreu del país, les setenes eleccions municipals des de l'arribada de la democràcia. En aquesta convocatòria hi havia una novetat interessant per al poble de Vidreres perquè, com a conseqüència del progressiu augment demogràfic de la nostra vila, es va incrementar el nombre de representants electes, que va passar d'11 a 13 regidors.

Els resultats electorals es conegueren ben aviat: 4 regidors per al PSC, 4 per a ERC, 4 per a CiU, i 1 per al PCCV. No es podia demanar un resultat més ajustat i més igualat, amb un triple empat en el nombre de regidors que, lògicament, deixava l'Alcaldia a mercè dels pactes postelectorals entre els diferents partits. Com ja és habitual, a la mateixa nit de les eleccions, tots els partits es van considerar guanyadors, sense adonar-se que hi ha tot un conjunt de dades objectives que no els avalen gaire. En primer lloc, el PSC es presentava com la força més votada, amb un total de 779 vots i, per tant, es considerava amb el dret a posar condicions a la resta de candidatures per tal de consolidar un pacte de govern. En canvi, no va ser capaç de reflexionar sobre la pèrdua de 412 vots (el 34'6%) en relació a les eleccions de l'any 1999. Segonament, el partit d'ERC també compareixia com el guanyador "moral" d'aquestes eleccions, amb 732 vots i, per tant, pensaven que eren ells els qui havien de posar les condicions pel pacte. Però tampoc no van reflexionar sobre el motiu de la sensible pèrdua de vots en relació a les eleccions anteriors (sense tenir el desgast de govern) i sobre el fet que el poble havia atorgat un major nombre de vots a una candidatura que, com ells, es proclamava progressista i catalanista. En tercer lloc, la coalició de CiU també es proclamava guanyadora pel fet d'haver retornat a l'Ajuntament amb un bon nombre de vots -718- i, per tant, anunciaven que ells tenien la clau de la governabilitat del poble. Però no van analitzar que en relació als resultats obtinguts a les eleccions de l'any 1995, havien perdut un total de 127 vots (el 15% dels seus resultats). I, finalment, el PCCV, liderat per M. Valdivieso, també es va considerar guanyador, amb 242 vots, perquè creien que havien aconseguit acabar amb la majoria absoluta; en canvi, no van veure que també havien perdut 133 vots (el 35% dels seus resultats), en relació a les eleccions de l'any 1999 (que es presentaren sota les sigles del PP). Amb aquestes dades, hom pot preguntar-se si, realment, tots els partits van guanyar o tots van perdre. La resposta, lògicament, depèn de com es vulgui mirar i analitzar els resultats obtinguts.

Hi ha una dada, però, que no ens ha de passar desapercebuda i que ha de fer-nos reflexionar perquè, tot i que en aquestes eleccions es donava la circumstància que s'havien presentat més candidatures que mai (fins a cinc llistes), cal ser conscients que els diferents candidats, amb les seves

Notes de la Redacció

Del darrer número del Rec Clar van faltar exemplars. Demanem disculpes als que es van quedar sense i intentarem assegurar que no es repeteixi.

A la notícia sobre el temporal de vent de la pàgina 16 del número anterior, hi faltava la firma, Marta Carreras.

propostes i programes, no han estat capaços d'incrementar el nivell de participació de les eleccions municipals i, en conseqüència, continua la progressiva davallada del nombre de votants (que ara ja se situa en el 63'2%). En aquest aspecte, doncs, és ben segur que el poble hi perd i, per tant, els actuals representants i els futurs candidats hauran de plantejar-se "com" i "de quina manera" s'ha de motivar la participació ciutadana.

En qualsevol cas, si fem una lectura ràpida d'aquests resultats electorals, podem arribar a la conclusió que el poble de Vidreres volia que hi hagués un acord entre les diferents forces polítiques per poder governar el poble amb certes garanties. Durant quasi tres setmanes, els vidrerencs vam estat pendents dels moviments i les estratègies d'aquests partits per tal d'assolir un pacte de govern. Finalment, i després de converses i negociacions d'última hora, el dia 14 de juny es va constituir el nou Ajuntament i es va procedir a l'elecció del nou alcalde, l'Àngel Teixidor, que obtingué els vots favorables del seu partit, CiU, i els vots dels representants d'ERC i del PCCV. En principi, doncs, al PSC, que havia estat governant els darrers anys i que havia estat la força més votada, li toca assumir el paper d'oposició. Per sorpresa d'alguns i alegria d'altres.

Pel que fa al pacte entre CiU i ERC, no se'n coneixen massa detalls. A part del repartiment equitatiu de l'Alcaldia (els dos primers anys per a CiU i els dos darrers per ERC), no sabem quines seran les línies prioritàries de treball per a aquests propers quatre anys, tampoc no sabem de quina manera es prendran les decisions, ni com s'afrontaran les diferències de plantejament ideològic. Caldrà, per tant, que ens expliquin amb més detall com volen dur a terme aquest famós "programa fusionat". Confiem, però, que el poble de Vidreres en pugui sortir beneficiat i que no ens trobem amb un equip de govern poc àgil i incapaç de prendre decisions importants, perquè no ens ho podem permetre.

Finalment, no volíem deixar d'esmentar els sorprenents resultats electorals que s'han donat a nivell d'estat espanyol perquè, després de tota la "moguda" reivindicativa dels darrers mesos, no deixa de ser desconcertant l'èxit obtingut pel Partit Popular. Sens dubte, hem de concloure que la vaga general del 20-J, la mal anomenada "lleï per la qualitat d'ensenyament", l'afer del Prestige, el suport a la guerra d'Iraq, les manifestacions populars... lluny d'haver perjudicat al partit del govern de Madrid en aquestes darreres eleccions, l'ha reforçat i li ha donat més ànims per continuar practicant la prepotència i la intolerància dels darrers anys. Cal reconèixer que el PP, després d'aquestes eleccions, ha augmentat el nombre de regidors a quasi totes les grans ciutats del país i continua controlant el govern de moltes comunitats autònomes. I és que... sens dubte, hom acaba pensant que som una colla de "mesells". I, les properes... per al mes de novembre.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Construcció de la carretera de Santa Coloma de Farners a Lloret de Mar (1851-1916)

*Procedència: Sd AMLLM - Fons
gallissà. Autor: J.B Gallissà. Carre-
tera de Lloret, 1908.*

Vidreres, fins al segle XIX, per comunicar-se amb altres pobles només disposava de camins. Aquests camins conflüen a la plaça de l'Església. Així, el carrer Doctor Deulofeu era l'inici del camí de Vidreres a Sant Feliu de Guíxols; el carrer de Barcelona era l'inici del camí de Vidreres a Lloret, Blanes i altres llocs; el carrer Pau Casals era l'inici del camí de Vidreres a Caldes de Malavella; el carrer Pompeu Fabra era l'inici del camí de Vidreres a Lloret; i el carrer de Maçanet era l'inici del camí de Vidreres a Maçanet de la Selva. Aquests camins eren de terra amb una amplada d'uns tres metres que permetien que circulessin els carros.

Procedència: col·lecció J. Carbonell

Però el camí més important que passava pel terme de Vidreres era un brançal del Camí Reial que passava per les Mallorquines i en el segle XVIII anava de la Jonquera a Madrid. La part d'aquest Camí Reial a les comarques gironines ja existia en èpoques preromanes, i era conegut com el Camí d'Hèracles, que comunicava la Península Ibèrica amb la resta del continent; en època romana fou la Via Augusta que comunicava Roma amb Cadis. A l'edat mitjana fou conegut com Strada Francisca (camí de França). Com he dit, per Vidreres passava un brançal d'aquest camí, que és l'actual N-II; aquest camí fou construït pels romans i passava per Blanes, Mataró i Barcelona. A l'Edat Mitjana i Moderna s'anomenà Camí del Mig i a la llarga fou més important que el Camí Reial o Camí Ral. El Camí del Mig sortia del Camí Reial a l'hostal de la Tiona (Franciac), passava pel veïnat de la Granota a Sils, i per Vidreres passava a prop dels masos Vallmanya i Vela.

Avui parlarem de la carretera que creua el municipi de Vidreres de nord a sud, i comunica el poble amb Lloret de Mar i al nord amb Sils, és la carretera que actualment és part de la C-63, segons la nova codificació de la Generalitat de Catalunya de l'any 2001. Aquesta carretera, fins arribar als nostres dies, va partir moltes modificacions. Per veure l'evolució de la seva construcció ho fem per trams, ordenats cronològicament:

Tram de Santa Coloma al veïnat de la Granota (Nacional II)

Cap al 1851 és decidí construir una carretera de 2n ordre que anés de Santa Coloma de Farners al veïnat de la Granota, on empalmaria amb la carretera de 1r ordre que anava de Madrid a la Jonquera, l'actual N-II. Fins al 1905 les carreteres espanyoles es classificaven entre de 1r, 2n i 3r ordre; i a partir del 1939 es codificaven en carreteres nacionals, comarcals i locals. Les carreteres, igual que avui, es construïen per trams; així, mentre es construïa el primer tram que anava de Santa Coloma a la vila de Riudarenes, el 1852 es decidí construir una carretera de 3r ordre de Santa Coloma a Lloret de Mar, però fou revisat el 1860 i el 1861 aprovat el pressupost. El 1870 ja estava construït el segon tram que anava de la vila de Riudarenes al veïnat de la Granota

Tram de la collada d'Hostalets (Lloret de Mar) a Lloret de Mar.

Entre el 1904 i el 1907 es construï el segon tros de la secció de La Granota a Lloret de la carretera de Santa Coloma a Lloret, començant en la collada d'Hostalets i acabant a la vila de Lloret, empalmant amb la carretera d'Hostalric a Tossa, tot en el terme municipal de Lloret. El tros construït tenia una longitud de 6.531,96 metres, sense creuar ni carretera ni via de tren. L'import total de l'obra fou de 137.361 pessetes i 26 cèntims, i foren executades per Jaume Saguer i Olivet.

Tram del veïnat de la Granota a la collada d'Hostalets.

El 1897 s'aprovà el projecte del primer tros de la secció de La Granota a Lloret de la carretera de Santa Coloma a Lloret, començant a La Granota i acabant a la collada d'Hostalets. La carretera sortiria del km. 702 de la carretera de 1r ordre de Madrid a La Jonquera (N-II), a prop de can Butiñà, passaria a prop de can Rabassa i del mas Flassià, per les Serres, fins arribar on actualment hi ha el pavelló municipal, on es construiria un pont per travessar el Rec Clar, i d'aquí, passant pel Pla de Vidreres, fins a la collada d'Hostalets. Com es veu, el pas per la vila de Vidreres és exterior a la població, i l'argument donat fou que els seus carrers eren en general massa tortuosos per donar pas a una carretera que necessitava una via ampla i de traç correcta. I d'altra banda no s'aprofità el traçat del camí existent entre Vidreres i Lloret.

Però en aquells anys estava en construcció una altra carretera, la carretera de Santa Coloma a Palamós, posteriorment codificada com la comarcal C-253, i ja estaven aprovats el 1860 el projecte del tram de Santa Coloma a la Granota, i el 1887-1895 s'aprovà el de Palamós a Sant Feliu de Guíxols. Com hem vist el tram de Santa Coloma a la Granota ja estava construït. Així, d'aquesta carretera quedava pendent el projecte de la Granota a Sant Feliu de Guíxols, passant per Vidreres i Llagostera. Finalment, el projecte aprovat el 1903 decidia que la carretera partiria del veïnat de la Granota, passava per davant el cementiri de Vidreres, seguia per l'actual avinguda Costa Brava i es dirigia a Llagostera. És a dir, és el traçat que actualment existeix. Per connectar aquesta carretera amb la de Lloret es va preveure la construcció d'un ramal que partia de la carretera de Santa Coloma a Palamós, on actualment hi ha la rotonda de davant les antigues casernes de la Guàrdia Civil, i arriba fins on hi ha el pavelló, on empalmaria amb la carretera de Santa Coloma a Lloret.

Aquest projecte del 1903 suposà canvis en la construcció de la carretera de Santa Coloma a Lloret, així el 1909 es replantejà el tram de la Granota a la collada d'Hostalets. El canvi més import fou que es va suprimir el tros de carretera que havia d'anar de la N-II, a prop de can Butiñà, fins al pavelló de Vidreres; i es decidí que la carretera de Santa Coloma a Palamós i la de Santa Coloma a Lloret, tindrien el tram comú des de la Granota fins a la vila de Vidreres. L'altra modificació important fou la desviació de la riera de Cabanyes entre el mas Poll i la Casanova i Barraca d'en Raig, amb aquesta modificació es tallaven menys els conreus i els boscos dels dos últims masos. El pressupost d'aquest tram de 8.342 metres fou de 248.857 pessetes i 72 cèntims. El 1916 aquest tram de carretera ja estava construït.

Com hem vist, la carretera que inicialment anava de Santa Coloma a Lloret va partir unes quantes modificacions durant la seva construcció. I el nom de la carretera ha sofert canvis. Així, el tram que va des de la rotonda de les antigues casernes de la Guàrdia

Civil de Vidreres fins a Lloret fou catalogada com la carretera local GI-680, i el tram que va de la rotonda fins a Santa Coloma passà a formar part de la carretera comarcal C-253. Com ja s'ha dit, actualment la carretera de Santa Coloma a Lloret forma part de la carretera C-63.

Però aquesta carretera, un cop acabada el 1916, ha sofert més canvis fins al dia d'avui. Primer fou asfaltada. El 1973 s'inaugurà el túnel Montoriol, dins el terme de Lloret, que escurçà el trajecte, evitant el pas pels revolts de la collada d'Hostalets. El 1971, amb la construcció de l'autopista A-7, amb sortida a Maçanet, es construï un tram de carretera que anava de l'autopista fins a empalmar a la C-253 davant can Met, aquest tram de carretera formà part de la comarcal C-251. Amb la construcció d'aquesta nova via es donà lloc a la cruïlla entre la GI-680 i la C-251 a la zona del Pla de la Font. Com que hi havia molt de tràfic i accidents (entre el 1971 i 1974 hi havia hagut a la cruïlla 26 accidents amb 14 morts i 37 ferits) el 1975 es decidí la regulació amb semàfors d'aquesta cruïlla. L'últim canvi viscut per aquesta via és que, a la dècada dels 90, la cruïlla regulada per semàfors fou substituïda per un encreuament a diferent nivell.

El present article s'ha elaborat a partir de les dades obtingudes del fons de carreteres dipositat a l'arxiu històric de Girona, i de la informació facilitada per diverses persones.

JOSEP FORMIGA I BOSCH

Dolors Cardona Turbany

La Dolors ha treballat de botiguera més de 45 anys. Tenia una botiga de comestibles situada a l'actual carrer Pau Casals, número 43. Tot i que va començar a funcionar el 1915, no va ser fins al 1946 que se'n va fer càrrec i fins a l'edat de jubilació.

La família Turbany davant de la botiga. Asseguts, la Dolors i en Narcís.

Quina és la història de la botiga de Can Pere Pau? Doncs bé, qui va començar el negoci va ser la tia Paquita l'any 1915, tot i que abans de la botiga, en el local es feien taps de suro, coves i cistells. Més tard se'n va ocupar la Lola, que a més d'encarregar-se de la botiga, feia les feines de la casa i a les tardes anava a cosir a casa l'Helena Babot i més tard a cal Sastre a fer pantalons. I, al cap d'uns anys, la Lola em va ensenyar a portar la botiga i jo li vaig pagar uns diners per quedar-me-la. De l'any 1962 al 1966 la botiga es va traslladar, en el mateix carrer, però en un altre edifici, i a partir de 1967 al carrer de la Cellera. De totes maneres, cap als anys 80 vaig arrendar la botiga i primer hi va haver la joieria d'en Carles Sais i al cap d'uns anys hi va haver la Charo, que venia joguines, regals, objectes de piscina i platja, etc. I més tard ja es va tancar i s'hi va construir una casa.

La tia Lola, que es va encarregar de la botiga

Quins productes venia?

Era una botiga de comestibles. Venia llegums, arròs, farina, caramels, sucre, oli (que recordo que a l'hivern el posava en una escal-feta perquè es desgelés), fruits secs, cafè que era acabat de molrar amb el molinet, vi, sabó, fils, etc. Teníem productes que venien del mercat del Born de Barcelona: arengades, bacallà i fruita, i productes que portaven les pageses com per exemple conills, gallines i ous, entre d'altres.

També recordo que a Can Pere Pau era el punt on es trobaven totes les pageses dels pobles del voltant que venien a vendre al mercat de Vidreres. Just abans d'anar a vendre es paraven allà i esmorzaven totes juntes i es canviaven de sabates, i quan ja s'havia acabat el mercat tornaven i els productes que no havien venut al mercat me'ls venien a mi.

Creu que ha canviat molt el comerç?

Sí, per començar abans no es guanyava tant com ara, perquè per guanyar deu cèntims s'havia de vendre molt, i la gent no tenia gaires diners per gastar, de tal manera que era un negoci per anar tirant. A més, hi havia gent que no tenia diners i se l'havia de

fiar. El que fèiem era que teníem una llibreta on apuntàvem el nom de la persona i després els diners que havia gastat. I al cap d'uns dies, quan tenia diners perquè havia cobrat venia a pagar el deute.

Els productes d'abans eren molt diferents als d'ara?

Sí, actualment n'hi ha més varietat. Per exemple, en el cas de la fruita, abans només tenia plàtans, taronges i pomes, i en canvi ara hi ha molt més a triar: mandarines, kiwis, alcovats,...

També, com que no hi havia gaires diners, la gent comprava els productes a pes, i amb les quantitats justes per fer el dinar. Per exemple, en el cas del cafè en podíem vendre 1 unça (30 grams), d'arròs mitja lliura (200 grams), de patates 1 quilo, etc.

I també recordo que en aquell temps la xocolata es venia per preses. En una teula hi havia 12 preses, i la gent en podia comprar 3, 6, o bé tota una teula sencera.

Es venia més en les festes assenyalades?

Doncs sí. Per la Festa Major la gent comprava molt més perquè tenien la visita dels familiars. Per exemple, venia galetes de Santa Coloma, vi, moscatell, cafè...

Li ha costat molt adaptar-se a l'euro?

No gaire. Perquè abans, als anys 40, amb la pesseta també hi havia els cèntims, o sigui, que no he tingut gaires problemes.

Recordo que abans els anissos valien 5 cèntims i els caramels 10 cèntims.

I ja per acabar, recorda algun fet en especial?

El que em ve a la memòria és que pràcticament venia a comprar tota la gent dels carrers del voltant: carrer de l'Estrella, carrer Picornell, carrer Santa Maria... i a més hi havia clients, com els de cal Ferrer i de can Carreter, que venien 2 o 3 cops al dia, primer a comprar per fer el dinar, més tard perquè s'havien oblidat de comprar el cafè... i ho aprofitàvem per fer una mica la xerradeta.

ANNA VIADER SOLER

Agraïments a Narcís Tubany i Babot per haver col·laborat amb l'entrevista.

Constitució del nou Ajuntament de Vidreres

El propassat dissabte dia 14 de juny es va celebrar el Ple de constitució del nou Ajuntament de Vidreres sorgit de les eleccions municipals del 25 de maig de 2003, uns comicis en què per primer cop s'escollien 13 regidors, al superar el poble els cinc mil habitants (5.287), i en què les tres grans formacions polítiques que s'hi presentaven (PSC, ERC i CiU) van obtenir 4 regidors cadascuna, mentre Manuel Valdivieso aconseguia mantenir-se al Consistori, ara per la Plataforma Cívica de Catalunya a Vidreres (PCCV) quan fa quatre anys ho havia fet pel PP. El triple empat a regidors de les tres grans formacions, però, presenta lectures ben diferents. Així, CiU torna amb força a l'Ajuntament després de no estar-hi representada en l'anterior legislatura perquè no s'havia presentat als comicis locals de 1999, mentre que ERC manté els quatre regidors que ja tenia i el PSC, tot i ser la llista més votada, perd dos regidors.

El Ple de constitució es va iniciar a les 12 del migdia i va comptar amb l'assistència dels 13 regidors electes: Jaume Figueras i Miquel, Lluís Ferrer i Prat, Ruth Rosique i Labarta i Jordi Barti i Piferrer, del Partit dels Socialistes de Catalunya - Progrés Municipal - Progrés de Vidreres (PSC-PM-PV); Jordi Daranas i Pla, Joan Julià i Solé, Francesc Falgueras i Baquero i Agnès Banús i Formiga, d'Esquerra Republicana de Catalunya - Acord Municipal (ERC-AM); Àngel Teixidor i Joher, Josep Font i Caballé, Pere Comalada i Cardona i Carles Mallart i Figueras, de la federació Convergència i Unió (CiU); i Manuel Valdivieso i Barneto, de la Plataforma Cívica (PCCV).

Àngel Teixidor (CiU) i Jaume Figueras (PSC), l'alcalde entrant i l'alcalde sortint, en el Ple de constitució del nou Ajuntament.

La sessió va començar amb la formació de la Mesa d'Edat, integrada pels regidors electes de major i menor edat, és a dir, Josep Font i Caballé, com a president, i Joan Barti i Piferrer, i pel secretari

de la Corporació, Tomàs Soler i Navarro, i l'acte de presa de possessió dels càrrecs de regidors mitjançant el jurament o promesa d'acatament de la Constitució legalment exigida, que va llegir el secretari i que

Josep Font (CiU), president de la Mesa d'Edat com a regidor de més edat, i Àngel Teixidor (CiU), en el Ple de constitució.

feia així: *"Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec de regidor de l'Ajuntament de Vidreres, amb lleialtat al Rei, i respectar i fer respectar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya?"*.

Cal destacar que tots els regidors van respondre *"Sí, prometo"*, però els quatre d'ERC van fer constar que ho feien *"per imperatiu legal"*.

Tot seguit, es va procedir a l'elecció de l'alcalde, presentant-se com a candidats els caps de llista de les candidatures del PSC i CiU, Jaume Figueras i Àngel Teixidor, respectivament, i procedint-se a fer la votació. Un cop realitzat el recompte de vots, va resultar proclamat alcalde Àngel Teixidor, que va obtenir 9 vots (4 dels regidors de CiU, 4 dels regidors d'ERC i el vot de Manuel Valdivieso), mentre Jaume Figueras es quedava amb els 4 vots del seu grup. Àngel Teixidor va acceptar el càrrec i va prestar la promesa de complir fidelment les obligacions del càrrec d'alcalde de l'Ajuntament de Vidreres amb lleialtat al Rei i de respectar i fer respectar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de

Alguns regidors del nou Ajuntament en un moment del Ple de constitució celebrat el 14 de juny de 2003.

Catalunya.

A continuació, el president de la Mesa d'Edat va entregar a Àngel Teixidor la vara d'alcalde tot dient-li: *"Aquí teniu la vara d'Alcalde, que simbolitza l'autoritat*

que el poble de Vidreres diposita en vós. Actueu sempre buscant l'interès general, de manera objectiva, i complint i fent complir les lleis que acabeu de prometre. Si així ho feu, us serà reconegut, i si no, us

Jaume Figueras (PSC) felicitant Àngel Teixidor (CiU) en el Ple de constitució.

Àngel Teixidor i Jordi Daranas compartiran l'Alcaldia, el cap de llista de CiU els primers dos anys i el número u d'ERC els dos últims.

serà reclamat”.

Aleshores, l'alcalde va agrair la presència de tots els assistents i l'esforç de tot el grup que l'ha recolzat i va qualificar de just i equilibrat el pacte amb el grup d'ERC, a qui va agrair l'esforç fet per aconseguir-lo, tot explicant que ell serà alcalde durant els dos primers anys d'aquest mandat i que els dos darrers anys ho serà Jordi Daranas, que va dir que s'havia aconseguit un pacte de govern partint el cartipàs i fonent els dos programes electorals en un i que la intenció és aconseguir un poble més participatiu en el govern i una atenció més especial a la gent gran.

Per la seva part, el cap de llista del PSC, Jaume Figueras, va indicar que el seu grup havia estat la candidatura més votada, que s'ha de treballar pel poble i que és l'equip de govern qui els ha d'oferir la col·laboració que abans li havia comentat l'alcalde; mentre que Manuel Valdivieso va reiterar el que havia dit a la televisió local el mateix dia de les eleccions: que l'únic beneficiat és el poble, que s'ha acabat *"l'orden y mando"* d'un sol grup i que espera i desitja que tothom sigui escoltat i atès degudament.

Finalment, l'alcalde va donar per tancada la sessió amb les paraules següents: *"Enda-*

vant per Vidreres i treballem-hi tots".

Per altra part, la responsabilitat de les diferents regidories d'acord amb el cartipàs municipal resultant del pacte de govern entre CiU i ERC queda de la següent manera:

- Governació: Agnès Banús.
- Urbanisme: Carles Mallart i Jordi Daranas.
- Recursos humans, obres i serveis: Jordi Daranas.
- Ensenyament: Francesc Falgueras.
- Cultura i festes: Pere Comalada.
- Hisenda: Josep Font.
- Esports: Joan Julià.
- Sanitat, serveis socials i medi ambient: Àngel Teixidor.
- Comerç, consum i turisme: Carles Mallart.

Pel que fa a les qüestions d'organització, funcionament i règim jurídic del nou Consistori, en la sessió plenària extraordinària del passat 27 de juny es va acordar celebrar els plens ordinaris l'últim dimarts de cada mes a les 8 del vespre. També es va decidir crear una única Comissió informativa permanent a la qual s'adscriuen tots els regidors de la Corporació i que la

Comissió Especial de Comptes, que aplicarà el sistema de vot ponderat, sigui presidida per Josep Font, de CiU, i que en formin part Jordi Daranas, d'ERC, Jaume Figueras, del PSC i Manuel Valdivieso, de la PCCV.

Eleccions

Dels 4.231 veïns registrats en el cens electoral, el passat 25 de maig van votar-ne 2.640, és a dir, que l'abstenció se situà en el 37,60%.

Com que van haver-hi 11 vots nuls 49 en blanc, els vots a les candidatures van ser 2.580, que es varen repartir de la següent manera: PSC-PM-PV va aconseguir 779 vots (29,63%), que li van proporcionar 4 regidors: Jaume Figueras, Lluís Ferrer, Ruth Rosique i Jordi Bartí; ERC-AM va obtenir 732 vots (27,84%) i 4 regidors: Jordi Daranas, Joan Julià, Francesc Falgueras i Agnès Banús; CiU va assolir 718 vots (27,31%) i 4 regidors: Àngel Teixidor, Josep Font, Pere Comalada i Carles Mallart; i PCCV va rebre 242 vots i 1 regidor: Manuel Valdivieso. S'ha de destacar que els 109 vots (4,14%) obtinguts pel PP no li permeteren aconseguir cap regidor.

R. PONSATÍ

Les claus del pacte de govern a l'Ajuntament

Amb els resultats dels comicis locals del passat 25 de maig, en què les tres grans formacions polítiques que es presentaven a la contesa electoral -PSC, ERC i CiU- van obtenir quatre regidors cadascuna, la governabilitat del nostre Ajuntament passava inevitablement per la política de pactes entre els grups municipals, una política que, com tots sabeu, va acabar fructificant amb l'acord assolit per CiU i ERC, que s'han repartit el cartipàs municipal i compartiran l'Alcaldia mitja legislatura cadascun.

El Consell de Redacció de la revista va considerar molt interessant per a tots els ciutadans i ciutadanes de Vidreres conèixer les raons que han dut a aquest pacte de govern i no un altre. És per això que es va demanar a CiU i a ERC que expliquessin per què van arribar al pacte assolit, per què no van fer-ho amb el PSC i quines seran les línies mestres de la seva política i gestió municipal. Per la seva part, al PSC se li va preguntar que expliqués les raons per les quals no es va entendre amb els altres partits i la seva postura en el nou Ajuntament. Transcrivim a continuació les respostes a les referides preguntes que cadascuna d'aquestes formacions ens va fer arribar per tal de ser publicades a EL REC CLAR.

Grup Municipal de CiU

1.- Quins són els pactes a què heu arribat?

La nit electoral del 25 de maig i pels resultats -PSC, 4 regidors; ERC, 4 regidors; CiU, 4 regidors; i PCCV, 1 regidor- ens vam adonar que per governar els propers 4 anys caldria un pacte mínim de 4 + 4 regidors entre dues de les tres forces que havien assolit aquest resultat i al cap de pocs dies vàrem iniciar converses amb ERC i PSC amb l'oferta de compartir l'Alcaldia dos anys. Quina seria la nostra sorpresa quan tant PSC com ERC volien els 4 anys d'Alcaldia, uns amb l'argument que eren la llista més votada, tenien més experiència,... i els altres perquè així ho havia decidit la seva assemblea i perquè havien treballat molt durant els últims quatre anys, perquè s'ho mereixerien,...

Durant més de quinze dies, tant el PSC com ERC van obviar el més important, que era la força de les matemàtiques: 4 + 4 regidors (la majoria absoluta està en 7 regidors) i que el PSC havia baixat un 35% de vots i ERC havia baixat un 5% de vots. Varen

anar passant els dies i ni PSC ni ERC, ningú no afluixava, tothom pretenia (teòricament) els 4 anys d'Alcaldia.

El dijous 12 de juny, al matí, ERC va contactar amb CiU i ja es va produir una reunió d'acostament, i es varen arribar a acords fermes el divendres 13, en el sentit que CiU ocuparia l'Alcaldia durant els dos primers anys i ERC els dos següents; en canvi, les tasques o regidories es van distribuir segons coneixements i afinitats de les persones pels 4 anys.

A tot això, i a proposta de CiU, es va decidir que urbanisme comptaria amb dos titulars, un de cada partit amb el mateix nivell i signant conjuntament. Com que l'urbanisme és una tasca complexa, i més tenint en compte que s'acaba d'aprovar el "Pla General", una direcció conjunta en aquesta matèria facilitaria les coses i les faria més fluïdes.

La nit del dijous 12 de juny, el PSC també va reaccionar i en una reunió del seu grup va decidir també proposar pactar amb CiU dos anys d'Alcaldia cada un, etc. El divendres 13, al migdia, el PSC va contactar amb CiU i després d'una reunió de dues hores es va decidir que aquella nit es prendrien decisions. En qualsevol cas ja era tard, les bases ja s'havien pres el dia abans i la decisió final d'acord ERC-CIU es va prendre el divendres 13 a la nit.

2.- Per què no van arribar a cap acord amb el PSC?

En política hi ha pactes que vénen d'una hora i quan passa el tren s'ha d'agafar. Potser una maquinària feixuga del grup PSC va impedir arribar a acords i potser dos dotzenes de vots que constituïen la llista més votada els va fer perdre l'autèntic valor dels 4 regidors que PSC, ERC i CiU havien assolit.

El PSC, amb una davallada d'un 35% dels vots respecte al 1999, possiblement no es va adonar que per governar calien pactes i compartir 2 anys d'Alcaldia i que era impossible governar amb només 4 regidors a l'equip de govern i 9 regidors a l'oposició.

De totes formes, ERC-CIU han ofert a PSC que entrin a l'equip de govern, pactes i acords que sense contemplar l'Alcaldia, que és un tema tancat, sí que podrien assolir regidories.

3.- Consideracions de fons

CiU està molt satisfet, tant dels resultats electorals com dels pactes de govern, i referent a aquests últims volem dir que hem fet un gran sacrifici d'acceptar els dos primers anys d'Alcaldia i no els dos últims perquè per sobre de "l'Alcaldia per l'Alcaldia", el que va prevaler en el nostre grup és la governabilitat del poble de

Vidreres. CiU entén que hem assolit uns resultats extraordinaris, ja que partíem de zero.

CiU ja aplicarà a l'acció de govern dels propers 4 anys totes les polítiques socials, de medi ambient, de sostenibilitat,... dintre l'Ajuntament de Vidreres creant un estil propi de govern que ens servirà per assolir cotes més altes a les properes eleccions municipals d'aquí a 4 anys.

Reflexions de CiU sobre les municipals del període 1979-2003.

De 1979-1987 va tenir l'Alcaldia a Vidreres el PSC de Josep Sala, de 1987-1995 va tenir-la CiU amb Salvador Salvador, de 1995-2003 va tenir-la altre cop el PSC amb Josep Sala i els últims quatre anys amb Jaume Figueras.

Ens situarem en un moment clau per CiU, que són les municipals de 1995 i que per unes decisions errònies, CiU prescindeix de Salvador Salvador per encapçalar la llista.

Transcorre el període 1995-1999 amb la majoria absoluta del PSC amb Josep Sala d'alcalde quan es produeixen per primer cop tot l'enrenou d'Aiguaviva Park i el que tothom sap. Durant 4 anys el conegut grup molesta de manera continuada a tots els components de l'Ajuntament. Alguns membres de la llista de CiU s'integren a última hora a les llistes del PSC a les eleccions de 1999 i donada la pressa de temps, CiU es queda sense fer llista.

Cal dir, però, que 3 dies abans que es tanqués el període de presentació de llistes, els mateixos d'Aiguaviva que havien molestat a tots els grups a l'equip de govern es presenten a la seu de CiU a Santa Coloma amb la llista feta i tot gent d'Aiguaviva. Una decisió personal de Josep Micaló, president de CDC, opta per no acceptar la llista i CiU no es presenta a Vidreres.

Durant els anys 2000-2001 dos intents de recomposar el partit de CiU a Vidreres amb gent del poble són avortats, es desfan els dos possibles grups, i el juny de 2001 és nomenat nou delegat local de CDC en assemblea de militants mitjançant votació. Durant dos anys el partit treballa intensament a Vidreres i es contacta amb molta gent, arribant-se finalment al desembre 2002 amb Àngel Teixidor perquè encapçali la llista de CiU a Vidreres a les municipals 2003.

Què hauria passat si CiU no hagués fet llista a les municipals 2003 a Vidreres? Doncs que donats els resultats i extrapolant els mateixos, el PSC podria haver tret 5 o 6 regidors, ERC 5 o 6 regidors i la PCCV 1 regidor.

Donades les difícils relacions entre PSC-ERC dels últims 4 anys, a què no s'imaginem qui hauria manat realment a aquest poble? No volem ni pensar-hi. Per tant, l'actual política de pactes ERC-CiU, amb la possibilitat de què s'hi integri el PSC, és bona per Vidreres.

Grup Municipal per al Progrés de Vidreres-PSC

1.- Per què no vàreu arribar a cap acord amb les altres dues formacions?

Perquè no hem estat el pacte preferent per a cap de les altres dues formacions. Pensem que possiblement per ser nosaltres la llista més votada, els desitjos d'ERC i CiU han coincidit en apartar el grup del PSC del govern municipal.

Amb ERC només vam tenir una primera reunió d'exposició dels plantejaments inicials; ambdós vam començar demanant els quatre anys d'Alcaldia; en acabar la reunió ERC ens va deixar molt clar que els quatre anys d'Alcaldia per a ells era "innegociable". En tot moment vam deixar una esletxa per concretar altres acords, però ERC es va negar a noves reunions.

Amb CiU vam tenir també una primera reunió inicial i exploratòria i una segona d'acostament en la qual acceptàvem part de la seva proposta inicial de repartir l'Alcaldia.

Quan per a nosaltres tot just començàvem a negociar i intentàvem avançar amb una proposta de pacte a tres (PSC-ERC-CiU), no vam poder fer cap més reunió perquè ERC i CiU ja havien avançat la negociació, amb el resultat que ara tothom coneix. És evident que hi ha coses "innegociables", però només segons amb qui.

2.- Quina serà la vostra postura al llarg de la legislatura?

Estem a l'espera de què ens proposen ERC-CiU; no podem dir res al respecte perquè en aquests moments no en sabem res. Ens han emplaçat per després de la Festa Major per negociar què podem fer en el govern municipal. De moment, per part de l'actual majoria només ens han fet saber, de manera molt informal encara, que compten amb la nostra participació amb algunes regidories, però no han concretat quines, ni com. El que sí sabem és que de moment el nou govern municipal ha començat a funcionar amb un repartiment de totes les regidories habituals entre ERC i CiU. També ens han fet saber que ens convidaran a formar part de la Comissió de Govern, però no ens han dit com, ni qui, ni quan, i de moment aquesta ja ha començat a funcionar.

El cartipàs municipal només està fet en part. En el primer Ple del nou Ajuntament només es va comunicar els nomenaments de representants municipals en alguns òrgans de participació (no tots), com són els consells escolars. Aquests nomenaments preveuen la nostra participació en aquests òrgans, però no ens ho van fer saber abans ni ens van demanar que designéssim quins dels nostres regidors/a ocuparien els llocs. En resum, ara per ara estem estranyats i expectants.

El que sí podem explicar és la nostra voluntat:

a) Sí volem treballar pel poble i acceptaríem participar en el govern municipal. L'ideal per a nosaltres seria ampliar el pacte a dos a un pacte a tres.

b) La nostra proposta per participar en el govern és d'equitat: com les altres dues formacions nosaltres també tenim quatre regidors, podem aportar experiència, bona voluntat, capacitat de treball provada i el suport social d'una part gens menyspreable del poble. No posem condicions de "vull aquesta o aquella regidoria o res"; per a nosaltres no hi ha regidories de segona, totes permeten treballar pel poble i fer una feina "lluïda". En resum, tenim tres regidors i una regidora a punt per treballar, esperem poder negociar com i en què: podem adaptar-nos mentre no hàgim de perdre la dignitat.

c) Participar en el govern comporta un acord en el programa de govern. D'entrada els programes electorals de PSC, ERC i CiU, són molt similars i poden integrar-se fàcilment. Desitjaríem deixar ben clar, per escrit i publicat, el programa de govern si hi podem participar.

d) Si, finalment, el nostre treball ha de ser d'oposició també sabrem fer-ho bé. Pensem que una bona oposició ha de ser constructiva, seriosa, fer debatre políticament totes les decisions perquè responguin per sobre de tot als interessos generals, ser un canal per a la participació ciutadana per evitar que el poder aïlli el governant. El funcionament municipal dóna prou mecanismes per fer una bona oposició i sabríem aprofitar-ho. Per a nosaltres fer d'oposició també és treballar.

e) Si en l'Ajuntament hem de treballar a l'oposició, no treu que en el poble treballem per a una aliança a llarg termini entre les forces polítiques progressistes, que representin millor la majoria social que hi ha al poble.

3.- Consideracions de fons

Vidreres s'ha estalviat governs caciquils de dretes quan la majoria social ha trobat opcions electorals progressistes que la representin i s'entenguin. Al principi de la democràcia hi havia una majoria social progressista de pagesos i treballadors; ara aquesta majoria ha evolucionat i hauríem de parlar d'una majoria de treballadors de la indústria i dels serveis, que tenen interessos comuns en el progrés del poble. Tot i que tenen diferents sensibilitats i maneres de fer i de veure el món, aquestes són totalment complementàries i es necessiten l'una a l'altra. Pensem que aquest, el nivell social, és el fonamental per entendre la política; a la llarga sempre és el determinant; tot i que els altres dos nivells, el dels partits polítics i el de les persones, també compten.

En el nivell dels partits polítics, amb el mapa electoral de Vidreres a les passades eleccions, els dos partits que representen millor la majoria social són el PSC i ERC. El pacte entre aquestes dues formacions hauria estat el més natural de tots els possibles. Això no vol dir que CiU no sigui capaç de tenir polítiques progressistes, de tenir persones que treballin i mirin pel cim de tot pels interessos generals, ni que gent de la majoria social progressista no pugui sentir-se representada per aquestes sigles; és a dir, també podrien haver governs progressistes amb CiU. El que no veiem és que pugui haver un govern progressista estable sense el PSC, i menys

si fos contra el PSC.

Queda entendre què passa en el nivell personal. En aquest és on es donen els problemes més punyents, és on hi ha les punyalades, els ressentiments, les desqualificacions... però també podria ser el terreny de la mútua fecundació. Som partidaris de passar pàgina, perquè la gent de les respectives bases socials passa totalment dels problemes de relació personal que puguem tenir; vol que impulsem el que hem promès a les eleccions, li és igual si confiem més o menys els uns amb els altres, vol que treballem i prou.

El grup del PSC treballarem en el poble, i si podem a l'Ajuntament, per construir aquesta entesa progressista, almenys en el nivell social i en el polític.

Grup Municipal ERC – AM

1.- Quins són els pactes a què heu arribat?

CiU i ERC hem pactat un govern de 4 anys, on la política que seguirem és la de màxima transparència i es fomentarà la participació ciutadana allà on sigui possible, és l'objectiu dels dos grups polítics de l'equip de govern.

Aquest govern veurà com l'alcaldia serà els dos anys primers per CiU i els dos darrers per ERC, però les regidories restaran sempre a les mans dels mateixos responsables, s'ha pactat un govern i l'únic canvi serà la de l'alcalde.

El programa que es seguirà és la suma del que presentarem els dos partits a les eleccions bàsicament, sempre estant atents a les demandes que els ciutadans ens facin i la dels demés partits presents a l'Ajuntament.

El que volem és ser un instrument útil per al conjunt del poble de Vidreres sense renunciar a les idees i projectes propis que des de fa una colla d'anys defensem.

Tal com ha quedat el pacte de govern que permet tenir una majoria de 8 regidors sobre 13 presents a l'Ajuntament, la Regidoria d'Esports la porta en Joan Julià d'ERC, la d'Ensenyament en Francesc Falgueras d'ERC, la de Governació l'Agnès Banús també d'ERC i la d'Obres, Serveis i Recursos Humans en Jordi Daranas d'ERC. La de Sanitat, Serveis Socials i Medi Ambient la porta l'Àngel Teixidor de CiU, actualment alcalde de Vidreres i que l'any 2005 deixarà el càrrec, moment en que Jordi Daranas esdevindrà el nou alcalde fins el moment de celebrar noves eleccions.

La Regidoria d'Hisenda la porta en Josep Font de CiU, la de Cultura i Festes l'encapçala en Pere Comalada, també de CiU, el regidor de Comerç i Turisme és en Carles Mallart (CiU) i per finalitzar, la Regidoria d'Urbanisme presenta dos titulars, en Carles Mallart de CiU i en Jordi Daranas d'ERC.

Totes les regidories, menys Urbanisme, tenen un suplent, en les d'ERC el suplent és de CiU i en les de CiU el suplent és d'ERC. Aquest és el repartiment de les àrees de govern, però les decisions són compartides per tots.

2.- Per què no vàreu arribar a un acord amb el PSC?

ERC va iniciar converses amb els dos partits després de les eleccions, es volia un pacte entre tots tres amb l'alcaldia per ERC. D'entrada això no va ser possible, CiU no volia en aquells moments un pacte a tres bandes i el PSC volia l'alcaldia per ells els quatre anys.

La conversa amb el PSC es resum ràpidament: o ells tenien l'alcaldia 4 anys o res. ERC va demanar el mateix. Només es va produir una conversa, no hi va haver cap més trucada ni cap més reunió.

CiU d'entrada va demanar 2 anys d'alcaldia i ERC els 4. Mai es va trencar el diàleg i al final vam acceptar els 2 i 2 anys, un cop fet es va discutir d'àrees de govern i ens vam posar d'acord amb el programa a seguir.

3.- Podeu afegir-hi el que vulgueu

ERC, tot i fer els mateixos resultats que fa 4 anys (malgrat que aquest any hi havia més llistes) estem molt satisfets d'haver consolidat un suport ferm i estable a Vidreres.

Però en el fons, la gent republicana de Vidreres és molt conscient que aquestes eleccions passaran a la Història del poble, des dels anys trenta del segle passat no es veia un govern de gent d'ERC, des d'aquella època cap alcalde ha portat el segell d'ERC.

Un segell que porta els valors de justícia social, llibertat i igualtat. Són aquests valors els que ens motiven al poble i al conjunt de la nació catalana. Recordem i mai oblidarem aquells primers republicans del poble, als lluitadors per la democràcia que van fer possible el món que avui tenim, els vostres hereus us donen les gràcies per les idees que ens heu deixat.

Salut Vidreres! i gràcies pel vostre suport.

Nou augment de la població de Vidreres

La població de Vidreres va augmentar en 134 habitants, al passar de 5.702 a 5.836 habitants, entre el 16 de març i el 15 de juny del 2003, segons el Padró municipal.

Per sexes, el creixement més important es va registrar entre els homes, que en aquest període de temps van passar de 2.967 a 3.041. Les dones, per la seva part, van passar de 2.735 a 2.795.

28 Fira de Tractoristes

Enguany, en la 28 Fira de Tractoristes, hem tingut la presència de nombrosos artesans i artesanes que han fet gaudir, amb els seus treballs, a petits i grans.

Des de la Comissió de la Fira de Tractoristes pensem que cal potenciar aquelles demostracions artesanals lligades a oficis que estan desapareixent i que formen part de la tradició del nostre país. És per això que comptem amb el boter, l'espardenyer, el baster, la teixidora, el picapedrer, l'emballador de cadires o el cisteller, com a mostra d'antics oficis que tendeixen a restar en el record i que, fruit de la mecanització dels processos productius, deixen de ser artesans per convertir-se en una indústria si el mercat així ho requereix.

En aquesta edició de la Fira vam poder contemplar, per primer cop, els treballs d'un vidrier, fet que portàvem seguint des d'edicions anteriors i que fins la d'aquest any no hem pogut aconseguir. Al mateix temps, estem satisfets d'haver pogut gaudir de la participació d'una filadora que, treballant tal i com es feia en

Un des artesans participants a la Fira.

Un moment del procés de l'elaboració del pa.

altres temps, ens va recordar una tasca molt precisa i encisadora per l'alt grau de perfecció que requereix.

La Comissió de Tractoristes pretén acostar, mitjançant la demostració dels artesans i artesanes que participen a la Fira, oficis que fins no fa pas gaire es podien trobar a molts pobles de Catalunya.

Alhora, comentem també que en la Fira d'aquest any s'ha pogut contemplar la història del blat, des de la seva sembra fins aconseguir obtenir pa de la farina. Es mostraren els diferents processos utilitzant diverses tècniques, de les més antigues a les més modernes, per tal d'apropar-les a totes les persones visitants.

Tot això es va amanir amb la Trobada de tractors antics o la de cotxes clàssics i les proves del pagès atlètic, que congregaren un gran nombre de participants i curiosos.

Des de la Comissió de la Fira de Tractoristes hem apostat i seguirem creient en una Fira de qualitat en detriment d'un gran nombre d'expositors, per tal de fer de la Fira de Tractoristes de Vidreres un referent per a les dels voltants.

COMISSIÓ DE TRACTORISTES

Vots emesos a Vidreres:

	Núm. de vots
Adults (16 o més anys)	314
Menors (de 12 a 15 anys)	4
TOTAL DE VOTS	318
Vots nuls	6

Un moment de la Consulta contra la guerra (Foto: Montse Vila).

Resultats de la votació:

PRIMERA PREGUNTA:

Estàs d'acord amb l'atac militar contra l'Iraq?

Sí: 7 vots

No: 305 vots

Blanc: 0 vots

SEGONA PREGUNTA:

Creus que el govern ha de convocar un referèndum vinculant abans d'implicar-nos en una guerra?

Sí: 291 vots

No: 20 vots

Blanc: 1 vot

TERCERA PREGUNTA:

Creus que Aznar i el seu govern han de dimidir com a conseqüència de la seva actuació en aquest conflicte?

Sí: 264 vots

No: 30 vots

Blanc: 18 vots

El Grup d'Esplai Vidrerenc fa 10 anys!

El vostre, el nostre esplai fa 10 anys! Des d'aquella mítica gimcana fins avui, som molts els qui hem passat per l'esplai, com a monitor/a o com participant/a de les activitats que ha anat organitzant al llarg d'aquests 10 anys! aquelles activitats que ens han fet: conèixer, estimar, conviure, compartir... aquests valors que tot jugant i educant en el lleure ha transmès el Grup d'Esplai Vidrerenc.

Aquesta fita no podia passar sense celebrar-la a "lo grande!". Per això, aquest any la Fira de l'esplai ha estat més que una fira, ha estat la Festa d'aniversari del Grup d'Esplai Vidrerenc!

Aquesta festa d'aniversari va tenir lloc els dies 24 i 25 de maig, on tothom va poder participar i gaudir de tots els actes que s'havien organitzat, com per exemple: la representació teatral del grup D'ESTRAPERLO, les activitats de la fira, el sopar d'aniversari, el joc de nit i el ball i danses tradicionals.

Enguany vam tenir la presència d'alguns esplais, com: el de Caldes de Malavella, el de Lloret de Mar, el de Solsona i el de Vilobí d'Onyar, amb ells vam fer més xerinxola!

No voldríem acabar aquest escrit sense donar les gràcies a tots aquells/es que al llarg dels 10 anys d'esplai han passat i ens han deixat el seu granet de sorra i aquells que amb el seu ajut o suport ens han ajudat a celebrar els 10 anys d'Esplai.

Ens acomiadem amb el desig de poder celebrar molts més anys!

COMISSIÓ 10è ANIVERSARI

Commemoració dels 25 anys de la Bella Dansa

El primer cap de setmana de juliol l'Agrupació Sardanista Bella Dansa va commemorar el seu vint-i-cinquè aniversari. Les activitats van començar el dissabte a la tarda amb jocs malabars i xocolata per als infants, i van continuar a la nit amb una audició de sardanes i ball. En el transcurs de l'audició es va estrenar la sardana "25 anys de Bella Dansa", obra del compositor Josep Navarro de la cobla Nova Olot.

L'acte central de la celebració va tenir lloc el diumenge dia 6 amb una audició de sardanes, un berenar popular i una actuació de la cantant Dènia. En el transcurs de l'audició es va fer lliurament de sengles plaques commemoratives a Frederic Bruget (el primer president de l'Agrupació) i a Salvi Mateu (membre de la junta fundadora que ha format part de les successives juntes fins a l'actualitat). Els parlaments de l'alcalde de Vidreres, Jordi Daranas, i del delegat de Cultura a Girona de la Generalitat, Joan Domènec, van posar el punt institucional d'un acte força concorregut, malgrat el ruixat del començament i les successives amenaces de pluja que van acompanyar al llarg de la tarda.

Estava prevista, també, la presentació del disc compacte amb sardanes de compositors vidrerencs que ha editat l'Agrupació com a activitat especialment rellevant d'aquesta celebració. Malauradament, per raons tècniques absolutament alienes a l'Agrupació,

el disc no estava en condicions de ser venut i per tant es va preferir posposar-ne la presentació en públic. Aquesta tindrà lloc en el transcurs de la Nit de la Sardana que es portarà a terme el dissabte 30 d'agost. A partir d'aquesta data es podrà adquirir aquesta gravació amb sardanes de Burjachs, Nualart, Mas Jené, Colomer i Rosell, interpretades per la cobla Bisbal Jove.

AGROPACIÓ SARDANISTA "BELLA DANSA"

Ludibàsquet 2003

Com tots vosaltres sabeu, el passat cap de setmana dels dies 7 i 8 de juny va dur-se a terme la tercera edició del Ludibàsquet.

Aquesta festa de l'esport de base s'ha convertit ja en la trobada més gran del bàsquet infantil de Catalunya, fet que per una banda ens omple d'orgull i per l'altra ens carrega de responsabilitat de cares a properes edicions.

Aquesta vegada, el temps ens va acompanyar i vam poder dur a terme tots els actes previstos, tant els esportius com els lúdics, on l'afluència de públic va ser constant.

Volem des d'aquí donar les gràcies a tots els participants, a tots els pares i mares del C.B. 9 Caulés que van participar com a voluntaris, a tots aquells que van col·laborar en el muntatge i desmuntatge, a aquelles entitats que ens van donar suport i cooperació humana i material i a les institucions i empreses que hi van participar. Sense tots vosaltres, el ludibàsquet no hagués estat possible. Us esperem a tots al Ludibàsquet 2004!

C.B.9 CAULÉS

Ballet clàssic al Centre Cívic

El passat curs va començar al Centre Cívic l'activitat de ballet, que de mans de Teresa Laiz ha permès que un grup de nenes ens fessin gaudir d'un bon espectacle el passat 27 de juny al teatre del Casino.

La professora Teresa Laiz ve precedida per les seves credencials com a ballarina i professora de ballet entre les quals hi figura la d'haver estat alumna de Víctor Ullate.

La vistositat dels moviments així com l'elegància i sincronia dels balls executats per les alumnes ens fan pensar que el futur de l'activitat està assegurat.

D'altra banda, per complementar la secció infantil el proper curs tindrem al Centre Cívic la proposta de ballet per a adults ja avançats que anirà a càrrec del no menys acreditat Joan Pérez Gras.

Amb en Joan i la Teresa de ben segur que revitalitzarem la secció d'escèniques del Centre Cívic i en particular l'apartat de ballet clàssic.

CENTRE CÍVIC

Luditele, una experiència

Durant les setmanes prèvies al Ludibàsquet, bona part de la població de Vidreres ha pogut ser testimoni de l'experiment "mediàtic" anomenat Luditele.

La idea de la Luditele es va plantejar com una activitat més del Ludibàsquet 2003, convençuts que la novetat que suposava una iniciativa d'aquestes característiques era molt adequada per a la promoció de la festa i de les activitats del club en general.

Inicialment la Luditele no pretenia altra cosa que emetre imatges del Ludibàsquet en els dos dies de la seva celebració. Malgrat aquesta modesta pretensió, les dificultats tècniques que suposava no eren poques, especialment causades per les particularitats geogràfiques de la població. Si, a més, considerem que una de les condicions autoimposades era que el cost econòmic de l'aventura havia de ser mínim, és fàcil pensar que el resultat final va ser més el fruit d'una important dosi d'imaginació tècnica que de mitjans.

Tot i així, a partir d'equips i materials diversos aconseguits aquí i allà i després de no poques hores d'anar amunt i avall, fent proves a peu de carrer sota la mirada inquieta d'alguns veïns que no tenien gens clar què era tot allò, varen començar a sortir les primeres imatges. Amb elles, la força d'aquest fenomen anomenat televisió aplicada a l'àmbit local es va començar a manifestar. El tema va generar una ràpida i creixent expectació que ens va fer adonar, de cop i sense esperar-ho, que les possibilitats del mitjà que havíem posat en marxa eren molt superiors a les nostres previsions inicials.

A partir d'aquí vam considerar que després de l'esforç fet per disposar dels elements que feien possible l'emissió de senyals era quasi una obligació omplir d'alguna manera les tres setmanes que encara quedaven per a l'inici del ludibàsquet. Això va posar de manifest una altra realitat: "fer televisió" no és cosa fàcil. Coses aparentment senzilles requereixen molts mitjans tècnics, humans i sobretot, temps, molt de temps. La televisió és un animal que devora ràpidament la feina de moltes hores.

Mantenint les mateixes limitacions de pressupost, amb poca experiència en el camp de la producció televisiva i oblidant a vegades que el nostre objectiu final era l'organització d'un esdeveniment esportiu, vam aprofitar la campanya electoral per reunir davant la càmera els candidats a l'Alcaldia i enregistrar i posteriorment emetre un debat de quasi tres hores, acabant amb una última temeritat pròpia de televisions locals més establertes i per descomptat molt més organitzades: emetre en directe l'escrutini i resultat de les eleccions. Ens consta que l'audiència va ser important.

La resta de dies es van completar amb imatges de diferents actuacions musicals, teatre, carnaval i activitats d'entitats que dispo-

saven de material en condicions de ser emès. Tot i les evidents mancances, la conclusió de tot plegat va ser la constatació que la força de la televisió local és gran. El poder veure des de casa -en la intimitat, que deia aquell- persones, escenaris i esdeveniments coneguts i pròxims, en definitiva "nostres", genera un interès moltes vegades superior als programes llunyans i estereotipats de les grans cadenes.

En aquest sentit molta gent ha comentat que fins que va sortir per la tele mai no havia vist una o altra cosa del poble, dels seus equipaments o del seu entorn natural. També es dona el cas de gent gran que ha confessat haver-se emocionat al veure per primera vegada la seva néta cantant en una actuació o jugant un partit de bàsquet.

Avui la Luditele ja és historia. Una experiència fugaç i modesta però que, de cara al futur, pot aportar un punt de referència a considerar en el moment de prendre decisions. Moltes vegades les primeres passes de projectes importants comencen amb un experiment dut a terme des de l'anomenada societat civil, representada per entitats o persones amb ganes de fer coses, lliures de les implicacions i condicionants que suposa fer-les de manera "oficial" i que moltes vegades les converteixen en inviables.

En definitiva, en el tema de la tele ja no cal parlar en abstracte sinó que es pot dir: això ja ho hem tastat i ens ha agradat!... A partir d'aquí ja no depèn de nosaltres.

LLUÍS VILAPLANA CORIS

Segon curs internacional de música de Vidreres

El primer cap de setmana de juliol es va dur a terme el segon curs internacional de música de Vidreres. Enguany ha acollit a la pianista Liliana Maffiote (Medalla d'or al Concurs Internacional Viotti d'Italia, Primera Medalla al Concurs Internacional Maria Canals de Barcelona, Premi Nacional del Disc del Ministeri de Cultura el 1.984, Premi Nacional de la Generalitat al millor intèrpret de música contemporània, gires i concerts per tots cinc continents, des del 1988 Catedràtica de Música de Cambra del CSMMB) i al guitarrista Joan Furió (Professor del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, solista i grups de cambra a diferents països i diverses emissores de ràdio han difós les seves interpretacions entre elles R.N.E., Radio 4, Catalunya Música i cadenes europees).

El curs s'ha dut a terme durant quatre dies al Centre Cívic Municipal. Han participat un total de quinze alumnes vinguts d'arreu de Catalunya, Illes Balears, Andorra i Vidreres.

L'objectiu d'aquest curs que ja arriba a la seva segona edició és que vagi creixent en nombre d'artistes convidats així com d'alumnes que hi participin de manera que es converteixi en un futur en un referent per a alumnes avançats a nivell nacional i internacional.

CENTRE CÍVIC

Informació de l'AECC

Els números premiats en el sorteig a benefici de la junta local de Vidreres de l'AECC-Catalunya contra el càncer han estat els següents:

1R PREMI: **Número 944** - Una joia

2N PREMI: **Número 289** - Un joc d'agendes d'argent

3R PREMI: **Número 250** - Un quadre de "petit point"

Guanyadores:

1R PREMI: Ascenció Garrido

2N PREMI: Marisa Micó

3R PREMI: Catalina Gelmà

A la col·lecta del dia del Càncer al nostre poble es van recollir 1.827,50 euros (304.070 pessetes).

En el proper número de la revista EL REC CLAR se'n donarà una informació més completa. Moltes gràcies a tothom.

JUNTA LOCAL DE L'AECC-CATALUNYA CONTRA EL CÀNCER

REMODELACIÓ DEL CENTRE URBÀ DE VIDRERES

Les obres continuen al seu ritme... A les imatges, aspecte del carrer Pau Casals i de la plaça Lluís Companys.

“La veu del campanar”

Entrevista a Mn. Lluís Mitjà

Aquest 5 de juliol de 2003 hem celebrat el 50è aniversari de l'ordenació sacerdotal de mossèn Lluís Mitjà, rector de la parròquia de Vidreres des de 1981. A continuació presentem un breu entrevista amb la qual es pretén repassar la seva trajectòria personal en aquests cinquanta anys.

Mossèn Lluís, quin va ser l'origen de la seva vocació?

La meua vocació sacerdotal es va forjar amb motiu d'uns exercicis espirituals a Palautordera. El col·legi La Salle de Girona organitzava una tanda d'exercicis espirituals de tres dies per als alumnes de l'últim curs. En aquell ambient anava rumiant les meues il·lusions i els meus dubtes. Hi havia dues coses que m'atreïen: el sacerdoci i la carrera d'arquitecte.

Per quina es va decantar?

Els dubtes van durar poc. Fruit d'aquells exercicis vaig veure que no era capaç de dir “no” al Senyor. Passat l'estiu vaig anar a estudiar al seminari de Girona i Déu coronà la seva obra el dia de la meua ordenació sacerdotal, el 5 de juliol de 1953.

És fàcil ser pastor d'una parròquia?

Una parròquia demana molta dedicació i servei. Però quan Déu et crida a treballar també et dona les eines. Sense la seva ajuda no sabria tirar endavant. La nostra societat és molt complicada. Però em sento amb ganes de continuar avançant i de servir. Com tots els estats de la vida, es passa moments de tot. A voltes et sents com els apòstols que després d'escarrassar-s'hi molt no havien pescat res. La paraula del Mestre et torna llavors la confiança: “Ja que vós ho dieu, tornaré a calar les xarxes”.

Quina va ser la primera missió que li encomanà el Sr. Bisbe?

Vaig celebrar la primera missa a l'Església de les Carmelites Vedruna, de Girona. Poc després, el Sr. Bisbe m'envià a Arbúcies. Més endavant, a la Vall del Bac, a les Preses, a Cabanelles i a Palafolls.

Mn. Lluís amb nois del Casal d'estiu d'Arbúcies de l'any 1954.

Quina va ser la seva tasca a Palafolls?

La meua estada a Palafolls fou llarga i emotiva (divuit anys). La recordaré sempre, en podria fer un llibre. L'any 1964 vaig arribar a Palafolls i hi havia molt a fer. La immigració era el problema més important. Milers de persones arribaven del sud, buscant treball i habitatge. Palafolls no podia ser menys. En poc temps van néixer dos barris que creixeren ràpidament: el barri de Sant Lluís i el barri de Santa Maria. La parròquia hi jugà un paper important i sentí la necessitat de fer-s'hi present.

Recorda algun fet especial?

Va arribar el moment que aquests dos barris, sobretot el de Sant Lluís, van necessitar una presència d'Església més visible; aleshores va sortir la idea de construir una capella enmig del barri. Dit i fet, vam comprar un terreny molt dolent (era una muntanya), la vam aplanar i vam començar entre tots la que seria la magnífica capella del barri de Sant Lluís. Em plau constatar que un servidor

va fer d'arquitecte, de transportista i de paleta. Aquella bona gent que tant estimava i que recordaré sempre van voler canviar el nom del barri. El que abans es deia "barrio del cruce", des d'aleshores s'anomenà barri de Sant Lluís, en honor del "padre".

Com va viure aquest trasllat?

Després de divuit anys a Palafolls, el Sr. Bisbe m'envià a Vidreres. Era el maig de 1981, per tant, fa vint-i-dos anys. Què puc dir? Tot i que em va costar molt deixar Palafolls, on vaig passar una part important de la meua vida sacerdotal, confesso que vaig venir a Vidreres amb molta il·lusió, amb ganes de treballar molt.

I a Vidreres, quina va ser la seva primera missió?

Abans que res, em plau de remarcar la tasca del benvolgut i malaguanyat mossèn Pere Blanch durant set anys. Com passa, generalment, els començaments són difícils. En un espai de temps relativament curt, cal organitzar la catequesi de primera comunió. A partir del curs següent, es fa l'organigrama de la parròquia, es programa les activitats pastorals, s'organitza el Casal d'estiu parroquial -totalment gratuït- amb un doble sentit, esplai i formació cristiana i humana, que funciona durant dotze anys, fins que l'APA pren el relleu.

A vostè se'l podria anomenar "el mossèn constructor". D'on li sorgeix aquest afany reformador?

La restauració total de l'església parroquial va ser, des del començament, una prioritat. És que l'església parroquial sempre serà signe d'identitat religiosa i cultural. No podem oblidar que els nostres pobles han nascut al recer del campanar que ha marcat el ritme del seu creixement. L'església parroquial és també patrimoni cultural, pels seus valors artístics i, sobretot, pel seu significat i per la seva influència social.

Voldria adreçar alguna paraula als vidrerencs?

Aprofito, doncs, aquesta avinentesa per donar gràcies a totes les persones que amb la seva entrega, amor i generositat, fan par-

ròquia i Església, sobretot els membres dels tots els grups parroquials que amb el seu generós voluntariat fan possible portar endavant la tasca que té encomanada la comunitat parroquial. Confesso que són moltes les coses que he après de les persones, començant per les persones compromeses en alguna de les tasques parroquials, continuant per les moltes persones que s'acosten a la parròquia a demanar algun sagrament o servei, i acabant per tota aquella gent del poble que potser no demanen específicament res a la parròquia, o se'n senten allunyades, però que mereixen tot el respecte. La parròquia, que som tots, és cridada a ser la cara propera i acollidora d'una Església que vol ser fidel al seu mestre.

Per acabar, què representa per a vostè la celebració del cinquantè aniversari de la seva ordenació?

Els cinquanta anys de sacerdoci són un estímul per continuar treballant en el ministeri sacerdotal, actualment a la benvolguda parròquia de Vidreres. Però, a la vegada, un dia ben assenyalat per abocar records; i, per damunt de tot, és una data excepcional per donar gràcies a Déu per tantes mercès: per les errades comeses, durant aquest mig segle que -si bé ha estat llarg com una quaresma- ha passat com un volada de vent. No cal dir que, en aquesta avinentesa, demano als feligresos que em vulguin ajudar espiritualment en aquesta commemoració i, de passada, els prego també que em vulguin disculpar les deficiències en el servei i ministeri. Tot agraint-vos l'ajut que m'heu donat durant aquests anys d'estada entre vosaltres, amb vosaltres, em plau saludar-vos cordialment.

LLUÍS GASCONS - XAVIER OLLER

Programació del Grup Rialles Vidreres

Els espectacles programats pel Grup Rialles Vidreres per al quart trimestre de l'any 2003, que es representaran els dissabtes a partir de 2/4 de 6 de la tarda a la Sala Municipal del Casino "la Unió", són els següents:

DATA	COMPANYIA	TÍTOL DE L'OBRA
5 d'octubre	Teatre Mòbil	"Xiribari"
23 de novembre	Mag Lari	"Clàssic"
14 de desembre	La Baldufa	"Les aventures del baró Muntchausen"

Setmana del Marroc

La cerimònia del te.

La nostra societat és, cada vegada més, receptora de fluxos migratoris, originaris sovint de països més pobres que el nostre.

Aquests nous ciutadans i ciutadanes han vingut cercant una millor qualitat de vida i una projecció de futur que en el seu país sembla molt més incerta que aconseguir-ho entre nosaltres.

Els mitjans de comunicació parlen sovint de xenofòbia, racisme i marginació vers aquests nous ciutadans i ciutadanes. Per contrarestar les esmentades actituds hem volgut apropar, aprenent i gaudint, els nens i les nenes de la nostra escola, independentment del seu origen i de la seva cultura, a un coneixement recíproc, com a mitjà per superar el rebuig i els recels mutus, provocats per malentesos i prejudicis que no ens deixen conèixer realment els uns als altres.

El currículum escolar, en un dels seus eixos transversals i vertebradors, parla de l'educació per a la cooperació, la solidaritat i la tolerància cap a persones de diferents orígens i cultures.

Aquests han estat els motius que ens van portar a plantejar-nos, el Claustre de mestres, la "Setmana del Marroc".

Per organitzar aquesta setmana vam comptar amb el material que ens va facilitar la Fundació SERGI i la col·laboració de les famílies marroquines del nostre centre. Des d'aquí volem aprofitar l'ocasió per agrair el seu esforç i per ajudar-nos a organitzar i a realitzar diferents activitats. Sense ells i elles, tot el que vam fer no hagués estat possible.

La setmana la vam iniciar amb les salutacions "d'en Samir i la Fàtima", un nen i una nena marroquins que van ser la motivació i els guies del nostre viatge al Marroc.

La font bàsica d'informació i documentació va ser una exposició que va defugir folklorisme cercant aquells aspectes que hi ha en

Roba típica del Marroc.

comú entre les dues cultures (ciutats, targeta telefònica, etc.), sense deixar d'explicar les tradicions pròpies del país.

El recorregut del nostre viatge va ser: "Les ciutats" (Tànger i Marroc), "El Hamman" (banys àrabs), "La vida rural", "La Mesquita" i "El Souq" (mercat).

El divendres, un cop finalitzat l'itinerari, ens vam acomiadar amb una festa marroquina. Al matí tallers de: henna, cal·ligrafia, mosaic i contes. A la tarda, presentació del llibre "Jo vinc de Nador" pel propi autor, Hassann, i visita al "Souq" (mercat) amb pastes, te, música, dansa, vestits, jocs i vídeo. El mercat va estar obert als pares i mares de l'escola de 5 a 6 de la tarda.

Enmig d'un joc de colors, olors, sons i moviments, que ens van ajudar a petits i grans a endinsar-nos en una cultura molt propera a la nostra i alhora diferent, acomiadàvem la "Setmana del Marroc".

Aquesta experiència tan enriquidora la valorem d'aquesta manera els nois i noies de sisè:

"M'ha agradat adonar-me que tots som iguals. La diferència entre jo, que sóc de Colòmbia, i el nen de cinquè que és del Marroc, és el país d'on venim".

"Em va impressionar veure que els marroquins són molt polits".

"Em va sorprendre la cerimònia del te i que els casaments durin tres dies".

"Per mi la seva llengua és molt estranya, però segur que per ells la nostra també ho és".

"Em va agradar molt conèixer la cultura del Marroc: l'escriptura, la dansa, la roba, les pastes, etc."

"Em va sorprendre molt que les dones es pintessin les mans amb henna".

"Ha estat molt interessant aprendre i entendre una altra cultura".

CEIP SALVADOR ESPRIU

Homenatge als que pleguen i més serveis als que continuen

El dinar-homenatge al professor Anicet Salvans, que ja ha arribat a la jubilació, l'estada d'un grup d'alumnes a França per perfeccionar l'idioma i l'habitual festa de comiat dels alumnes de segon de batxillerat, han marcat les darreres activitats del curs a l'IES Vidreres.

Amb l'arribada de l'estiu pugen els termòmetres i per molts és època de vacances. Aquest és el cas dels alumnes de l'Institut de Vidreres, que no hauran de tornar als estudis fins al setembre. Tot i que alguns, com els que han cursat segon de batxillerat enguany, ja no hi seran.

És per això que l'IES va organitzar el passat 19 de juny l'habitual festa de comiat als alumnes que han acabat els seus estu-

Anicet Salvans amb els companys de primària i secundària en el dinar de comiat.

Alumnes i professors de segon de batxillerat.

dis de batxillerat. L'acte, a més, va reunir els pares i les autoritats de Vidreres i Maçanet, que van estrenar els seus càrrecs d'alcalde amb un discurs. A la festa, organitzada per l'AMPA, es va oferir un pisolabis per als assistents i es va lliurar un diploma als alumnes que ja han acabat els seus estudis a l'Institut.

Després de 36 anys dedicats a l'educació, Anicet Salvans es jubila. Tota una carrera que va rebre el passat divendres 20 de juny el merescut homenatge dels qui són i dels qui van ser els seus companys de professió. La commemoració va consistir en un dinar al restaurant "El Trull".

L'àpat va acabar amb un pastís de tres

pisos que portava escrit el desig d'una feliç jubilació. La nota anecdòtica va arribar quan un amic dels professors va treure un titella de l'Anicet Salvans i l'emulava explicant vivències de tres dècades educant els vidrerencs.

En aprendre un idioma, es fa necessari viatjar al lloc on es parla, per tal de perfeccionar la llengua i conèixer una nova cultura. Per aquesta raó, l'Institut de Vidreres va voler incorporar-se al projecte "Ser europeu al segle XXI" que va oferir una estada a Niça a 25 estudiants de francès de segon, tercer i quart d'ESO.

Els alumnes, que van estar a França del 21 de juny al 5 de juliol, vivien en famílies. Al

matí anaven a classe per millorar l'idioma i a la tarda, feien excursions a Mònaco i d'altres ciutats franceses.

En definitiva, un final de curs caracteritzat pels homenatges a aquells que pleguen i per nous reptes per als qui continuen estudiant.

ÀNGEL PONS
IES VIDRERES

Llar d'infants municipal Victòria... sempre amb nosaltres

Un curs més i ella ja no hi és. Els records i la seva manera de fer continuen amb nosaltres, com a professional, com a persona i com a amiga.

"La gent té estrelles que no són iguals. Per uns, els que viatgen, les estrelles són guies. Per altres només són llumets. Per altres que són savis, són problemes. Pel meu home de negocis eren or. Però totes aquestes estrelles callen. Tu tindràs estrelles com no en té ningú..."

- Què vols dir?
Quan miris el cel, de nit, com que jo viuré en una de les estrelles, com que riuré en una de les estrelles, per tu serà com si totes riguessin. Tindràs estrelles que saben riure!"

EL PETIT PRÍncep

LES TEVES COMPANYYES DE LA LLAR

Setmana Cultural 2003

enguany, a l'escola, durant els dies 7 a l'11 d'abril, hem celebrat la Setmana Cultural sobre el tema "Educaió viària i seguretat", amb l'objectiu de:

- Gaudir d'unes activitats lúdiques i didàctiques que fomentin la participació, el treball en equip i la relació amb els companys.
- Conscienciar els alumnes sobre la importància de la responsabilitat i de la presa de decisions
- Participar en la vida col·lectiva respectant les normes de convivència.
- Conèixer i interpretar algunes senyals de trànsit i alguns aspectes del codi de circulació.
- Prendre consciència de la importància de la prevenció com a eina principal per evitar accidents.

En les setmanes precedents, s'han anat treballant a les aules tota una sèrie d'activitats prèvies (visualització de vídeos, fitxes, elaboració de maquetes, decoració d'aules i pasadissos, creació d'una pàgina web interactiva sobre els transports per

part dels alumnes de 6è,...) per tal de motivar els nens i nenes i conscienciar-los sobre diferents aspectes relacionats amb el tema.

Ja dintre la Setmana Cultural s'han organitzat diverses activitats a nivell d'escola:

Xerrada sobre educació vial

Xerrada per tots els alumnes de Cicle Inicial a càrrec dels municipals A. Falgueres i J. Campmajor. Des d'aquí agraïm la seva col·laboració.

Circuit amb bicicletes

Tots els alumnes de l'escola van seguir atentament les indicacions dels municipals i, respectant els senyals, van circular, amb bicicleta els més grans i amb el seu tricicle els més petits, per un circuit preparat a la pista.

"Circulant amb precaució ens hem divertit de valent i no hem tingut cap accident".

Conducció de cotxes teledirigits

Conduir un cotxe teledirigit té la seva dificultat i requereix certa destresa, però va resultar interessant.

"Petits i grans ho hem provat i a tots ens ha agradat. Hi ha qui ens ha deixat bocabadats amb la seva habilitat".

Macrojoc i titelles

Els nens i nenes del Cicle Inicial han pogut jugar i gaudir d'un espectacle de titelles inclòs en un programa d'educació viària que ofereix el RACC.

"Hem après amb titelles i un macrojoc. Us sembla poc!"

Pallassos

El pallasso Ruskus Patruskus, amb el seu espectacle "Traspatras", ens ha portat molts missatges educatius sobre la prevenció d'accidents en diferents àmbits (conseqüències de l'excés de velocitat, respectar les senyals, l'ús del casc, incendis forestals, seguretat a l'aigua, etc.).

"Jugant i rient se'n va l'estona. Aquesta manera d'aprendre sí que és bona!"

Tallers

Els del Cicle Superior, els grans de l'escola, han participat en un taller organitzat per l'Aula de Natura del poble amb el lema "Circulem sense embolicar-nos". Es potenciava com a objectiu la conscienciació dels alumnes sobre l'estalvi d'energia, el

reciclatge, la contaminació,... L'activitat ha consistit en un joc simbòlic al pati i un debat a l'aula sobre les energies alternatives. *"Ben segur que tots hi guanyarem, si els recursos no malgastem".*

Sortides

Aprofitant la Setmana Cultural, tots els nens i nenes del parvulari, per cursos, han fet una excursió a Santa Coloma on, a més d'anar a visitar una fàbrica de galetes, han pogut veure per dins les instal·lacions i els vehicles dels mossos d'esquadra i han fet una visita al parc de bombers. *"És interessant veure els mossos i els bombers, a Santa Coloma de Farners".*

Els alumnes de Cicle Mitjà han treballat els transports en diferents àrees. Han visitat l'aeroport de Girona, els bombers i el Museu Claret. També han construït amb diferents materials i donant-hi volum,

diversos mitjans de transport antics i actuals. *"Van començar viatjant a peu, a cavall o navegant avui dia ens movem pel món sobre rodes o volant".*

Cloenda: Gran gimcana

La tarda del divendres ha estat dedicada a la cloenda de la setmana. Van tenir lloc dues gimcanes simultànies, una per Primària i una per a l'Educació Infantil. S'han organitzat tants grups com jocs o proves a superar, barrejant nenes i nens de diferents edats. Tots els grups han estat d'allò més ocupats passant per les diferents proves relacionades amb el tema.

"El més important no és guanyar, sinó participar".

Més informació sobre aquesta i altres activitats a la web de l'escola:

<http://www.xtec.es/ceip-santiscle-vidreres>
CEIP SANT ISCLE

Darrers resultats de les atletes vidrerenques

Els resultats obtinguts per les atletes vidrerenques durant els mesos de maig i juny del 2003 han tornat a ser molt bons, especialment en el cas de la Gemma Masnou i la Bàrbara Ramon. En la segona jornada de la Lliga catalana de clubs, disputada el diumenge 5 de maig, la Gemma Masnou, del J.A. Sabadell, va guanyar la prova del 1.500 metres llisos amb una marca de 4:39.1, mentre que la Bàrbara Ramon, del Girona Costa Brava, va quedar segona en els 3.000 metres obstacles amb un temps de 12:05.86, i l'Elvi Sáenz, del mateix club, va assolir el tercer lloc en la prova d'alçada amb un salt de 1,50 metres. Cal destacar que aquesta prova es va disputar en dues seus, concretament a Manresa, on va competir el club de la Gemma Masnou, i a Igualada, on va fer-ho el club gironí, que va aconseguir classificar-se per a la final de la Lliga. En la final de la Lliga catalana de clubs, que se celebrà el diumenge 18 de maig a Barcelona i Igualada, el millor resultat de les atletes vidrerenques del Girona Costa Brava va obtenir-lo la Bàrbara Ramon en quedar tercera en els 3.000 obstacles amb una marca d'11:34.32, mentre que la R. Selis va assolir el quart lloc en els 5 quilòmetres marxa amb un temps de 30:23.06 i l'Elvi Sáenz es classificà en cinquè lloc en alçada amb un salt de 1,40 metres.

En la primera jornada de la Lliga estatal de clubs de primera divisió, un quadrangular que va tenir lloc a Vic el dissabte 24 de maig, la Gemma Masnou es va imposar en els 800 i 1.500 metres llisos, l'Elvi Sáenz va ser segona en la prova d'alçada amb un salt de 1,55 metres i la Bàrbara Ramon va quedar tercera en els 3.000 metres obstacles amb una marca de 11:55.44. A més, l'Elvi Sáenz també va contribuir al tercer lloc assolit per l'equip de relleus del Girona Costa Brava al fer un temps de 58:90 en la prova del 4x100 metres llisos.

La Gemma Masnou, amb un temps de 2:13.25, va quedar sisena de la seva sèrie de la prova dels 800 metres llisos de la segona jornada del Criterium Josep Campmany, que es va celebrar a l'estadi Joan Serrahima el dimecres 18 de juny.

Per acabar, destacar els dos quarts llocs i el cinquè aconseguits per les atletes vidrerenques del Girona Costa Brava que participaren en el campionat de Catalunya de clubs disputat a l'estadi Josep Pla i Arbonès de Palafrugell el diumenge 22 de juny. Concretament, l'Elvi Sáenz, amb un salt de 1,50 metres, i la R. Selis, amb un temps de 28:44.1, van aconseguir el quart lloc en les proves d'alçada i 5 quilòmetres marxa, respectivament, mentre que la Bàrbara Ramon va ser cinquena en els 1.500 metres llisos en aturar el crono a 4:55.69.

La meva història del futbol a Vidreres

Aquest escrit vull que sigui un petit reconeixement a tot un grup de gent que forma part de la meva història del futbol a Vidreres i a qui vull agrair el seu esforç i dedicació.

Sens dubte, una de les etapes més maques que recordo és la de benjamins i alevins amb persones com l'Adolfo Ramos i l'Anicet Salvans, professors i entrenadors que ens dedicaven totes les hores que calguessin i, a més, ens portaven als pobles veïns per fer aquells inoblidables tornejos.

Després, ja d'infantil amb en Francesc Prat, el futbol ja era més seriós i els desplaçaments eren molt més llargs (Figueres, Olot). En aquell moment, tota la gent del Club de Futbol Vidreres posava sense cap impediment tot el que calia perquè nosaltres juguéssim a futbol sense preocupar-nos de res més.

Per mi, en Bernardí (Josep Batllósera) és una de les persones més importants del club, tant en l'etapa de juvenils com a entrenador, com quan va ser president del Vidreres i també quan he estat treballant per l'escola de futbol. Segurament, Vidreres i el futbol del poble tenen un deute amb ell.

Ara, vist amb el pas del temps en què jo també he format part de juntes, he entrenat i he organitzat coses, és quan realment valeres les feines de tota aquesta gent, tan diferent d'aquella que troba pegues a tot però que en cap moment s'ha posat a treballar pels altres sense cap més interès que el de col·laborar.

En aquests últims anys, tant de president de l'escola com ara al final de l'Sporting Vidrerenca, he coincidit amb moltes persones, però de totes elles en destacaria cinc: en Martí Gené, que va ajudar molt els primers anys, que són els més difícils; l'Antonio Martínez, per fer i seguir fent de coordinador a l'etapa de benjamins; en Jaume Mos, que està fent una feina imprescindible des del primer dia en el tema d'organitzar i encarregar-se del material esportiu; l'Olga Barnés, la secretària del club i la persona que segurament ha fet més feina per a l'entitat durant tots aquests anys; i en Josep Masnou, una altra persona que si no l'hagués tingut al meu costat res d'aquesta història s'hauria pogut escriure.

Ja per acabar, voldria donar les gràcies a tots els jugadors i entrenadors del primer equip que durant els tres últims anys han demostrat que Vidreres és un poble amb molt de futbol. D'aquesta època també es mereix una menció especial l'Àngel Masnou, a qui desitjo molta sort en la nova etapa que començarà.

Han estat anys molt intensos en què hi ha hagut una mica de tot: he rebut amenaces, anònims, crítiques positives i a vegades també negatives, he tingut discussions, lluites amb l'Ajuntament per tal de millorar les instal·lacions i aconseguir subvencions, etc.

Per acabar, només em resta encoratjar tant a la junta de l'escola de futbol com a la de l'Sporting Vidrerenca a seguir treballant pels joves del poble que, al cap i a la fi, és el més important.

Gràcies.

PERE PUNTÍ

C.F.S. Vidreres, campions de Catalunya

Una trajectòria imparabile amb unes perspectives de futur sòlides

El club

Aquesta entitat esportiva porta tres anys en actiu de mans del seu president Luis Heredia Barredo. Motivats als seus inicis per un grup de jovent del poble amb una iniciativa comuna: el futbol sala, va fundar el C.F.S. Vidreres esponsoritzat per Finques i Construccions L.H.

Amb el nom de Club Futbol Sala Vidreres, el club verd i blanc va començar la seva carrera esportiva a 1a Provincial, i en aquests anys d'esforç ha aconseguit enfiar-se, amb l'equip sènior, fins a una categoria superior: Divisió d'honor.

En aquesta categoria no solament han aconseguit ser campions de Girona, sinó que també han aconseguit, amb el seu esforç, proclamar-se campions de Catalunya.

Com a representants de Catalunya en el campionat d'Espanya de clubs van quedar cinquens i han estat semifinalistes a la copa federació. La trajectòria que porten aquests nois, com veieu, és imparabile...

L'equip

L'equip, en aquests 3 anys, ha anat variant, molts són els que poc a poc han marxat i molts els que han anat venint, però tots han destacat sempre per la seva motivació cap aquest esport, el futbol sala.

La novetat d'aquesta temporada 2002-2003 ha estat la incorporació a l'equip de nous jugadors de categoria superior procedents d'equips de renom com el Lloret, el Blanes Sport o el Barça. La seva gran qualitat tècnica i la seva gran motivació han fet del C.F.S. Vidreres el que sempre ha volgut ser, un club d'una gran solidesa, amb molta visió de futur i unes ganes immenses d'arribar el més alt possible.

Ara per ara, la plantilla es pot considerar

excel·lent i aquests són els integrants: Andrés López, Carlos Barberà, Joaquín Hernández, Raül Sabio, Marcos Álvarez, Justo Camero, Xavier Perramón, Óscar Plaza, Sergi Somolinos, Rafael Garrido, Luis Heredia, Josep Quintana, José López i David Sance.

Els entrenadors

Tots sabem que no és fàcil ser un bon entrenador, ja que aquest ha de saber transmetre la seva experiència a qui pretén ensenyar. En aquest sentit és en el que més ha sofert el C.F.S. Vidreres, ja que els dos primers anys no havia trobat la persona idònia per cobrir aquesta funció. Però aquest any tot ha estat diferent, i això ha estat gràcies a la incorporació, en les seves files tècniques, de David Sance i Joaquín Hernández León, més conegut com *Gato*.

En David, com a entrenador del C.F.S. Vidreres, ha intentat ensenyar la seva gran qualitat tècnica i la seva visió de joc a l'equip sènior, i ho ha aconseguit amb l'ajuda d'en Joaquín. En David i en Joaquín no solament han tingut la funció d'entre-

nadors, sinó que també ens han delectat durant tota la temporada amb el seu joc, ja que també han format part de la plantilla de l'equip i són uns grandíssims jugadors.

Les perspectives de futur del club

A més d'arribar el més alt possible amb l'equip sènior, que és l'únic format fins ara, el C.F.S. Vidreres pretén captar l'atenció del jovent del poble i animar-los a practicar aquest esport.

La idea principal del club és crear una escola de futbol sala base on es formin nous equips: cadet, juvenil... i així fomentar el futbol sala a Vidreres, un esport que fa anys tenia la seva escola i que poc a poc es va perdre i el C.F.S. Vidreres vol recuperar.

Així que si qualsevol jove del poble o rodalies està interessat, ja sap on trobar-nos: al pavelló municipal d'esports de Vidreres cada dilluns i dijous de 2/4 de 9 a 10 del vespre. I si ho preferiu, us podeu informar trucant als números de telèfon 616 31 68

78 i 972 85 09 73. El C.F.S. Vidreres vol fer de la seva entitat esportiva una entitat per a tothom.

La propera temporada

La propera temporada el club comptarà amb 2 equips, un que jugarà a 1a B Nacional i l'altre que ho farà a 1a Catalana.

I a partir d'ara, estigueu atents a la pròxima temporada perquè si han estat capaços de sorprendre'ns aquest any, què no seran capaços de fer amb nova categoria, nou entrenador i nous fitxatges? El C.F.S. Vidreres promet molt d'espectacle!

MONTSE HEREDIA BEJARANO
SECRETÀRIA I RP DEL C.F.S. VIDRERES

A dalt: Montse (secretària), Luis, Andrés, Marcos, Justo, Gato, Carlos i Luis (president). **A baix:** Xavi, Rafa, Sergi, Óscar i José.

Nadons i gossos

L'agressivitat canina és un dels temes que més preocupa als propietaris d'un gos, i aquesta preocupació augmenta quan han de néixer o ja ha nascut un nen a la família.

Una preocupació lògica causada en gran part pels casos en què gossos han mossegat algun nadó. Però hem de pensar que aquest tipus de conducta agressiva es produeix per algun motiu, per tant, si coneixem les causes i evitem que es produeixin, és difícil que el gos faci mal al nostre nadó.

Pensem en una família que ha tingut un nadó i té un gos adult. Normalment el gos passa per tres etapes: Al principi pot considerar el nen com un rival directe de l'afecte dels seus amos; més tard, amb el pas dels dies, el relacionarà com a propietat de la família i, finalment, després d'un temps, com un més dels seus amos.

El motiu més comú perquè un gos es mostri agressiu és la gelosia, una reacció freqüent en els gossos, sobretot si han estat humanitzats o, millor dit, molt mimats en el seu tracte familiar. L'agressió es produeix normalment perquè els membres de la família centren les seves atencions i el seu afecte en el novengut, atenció i afecte que abans dedicaven al gos. És aleshores quan en el gos es va creant una mena de ressentiment envers al nadó que té dues formes clares de manifestar-se: la primera és quan l'animal es torna solitari, reservat, independent i no fa cas, arribant fins i tot a escapar-se de casa. L'altra és quan l'animal mostra una conducta agressiva amb el nadó i també amb altres membres de la família, ja sigui lladrant o ensenyant les dents o fins i tot mossegant.

Aquesta gelosia del gos es pot evitar si des que l'animal arriba a casa l'eduquem correctament i no el mimem amb excés. Si això no és possible i el gos és adult, uns mesos abans del naixement del nadó l'acostumarem progressivament a les noves normes i a la forma de vida que portarà a casa amb l'arribada del nou-nat. El que sí que s'ha d'evitar en qualsevol cas és canviar sobtadament la nostra forma de tractar el gos i fer servir la força per treure l'animal del lloc on es troba el nadó. Ans al contrari, procurarem relacionar el gos amb el nen de seguida, per exemple sortint, sempre que puguem, a passejar amb tots dos als llocs preferits per l'animal.

Quan es tracta de cadells o gossos joves, aquest tipus de problema ni es planteja i encara molt menys si han estat educats correctament sense estar massa mimats.

ISABEL BOADA

Viatge a Escandinàvia

Cap Nord.

Paisatge del Cap Nord.

En principi, el viatge es va planificar en el moment de reprendre la tornada de Praga l'any passat. Sabíem que eren uns 12.000 km aproximadament els que havíem d'assolir, entre unes coses i altres, però ens semblava que potser seria l'oportunitat de la nostra vida. Que us sembla exagerat? Doncs penseu en les nostres edats...

Bé, anem al viatge en si mateix. En primer lloc, com ho havíem estat madurant des de l'any anterior, vàrem aconseguir alguns avantatges en la contractació que aprofitàrem per prolongar algun dia més la sortida.

Vàrem arribar a l'aeroport del Prat, còmodament, amb un microbús que llogàrem a l'efecte, tant per anar com per tornar.

El vol era directe de Barcelona a Lakselv, és a dir, fins a l'aeroport internacional del Cap Nord, situat a les Terres Lapones de Noruega. El primer dia vàrem dormir a la capital sami (lapona) Karajok, on a l'hivern s'arriba als 38°-40° sota zero, però nosaltres vam gaudir d'un còmode -4°, que tampoc no ho semblava tant.

A partir d'aquest moment vàrem complir

amb totes les normes del bon turista i visitàrem en aquells primers dies el Parlament i el parc temàtic Sami. Semblava que estàvem veient una reserva índia nord-americana, atès que les Làvvo o Goahiti (tendes) i la música són idèntiques a les dels apatxes de les pel·lícules de cow-boys.

Com tot bon turista, vorejant el magnífic fiord de Porsanger i travessant els vuit quilòmetres de túnel submarí vàrem anar a l'illa de Mageroya, que és on es troba el Cap Nord. Vàrem assistir a l'espectacle del sol de mitjanit, amb la por de no poder-lo veure perquè es va formar una nuvolada de cop i volta, encara que conservava la claror de dia. Per fi va aclarir deu minuts abans de les dotze i vam poder complir el nostre desig de veure el sol pel mig de l'esfera. Ens varen explicar que hi ha una dita a tot Escandinàvia que diu: "Si no t'agrada el temps que fa ara, espera deu minuts i veuràs com canvia". I és que realment, en aquests dies que hem passat per aquelles terres, en un mateix matí ens ha nevat, plogut, fet sol i tornar a començar, tot això amb pocs minuts de diferència.

Bé, tornant al sol de mitjanit, no vull desmitificar el fet curiós d'estar a plena llum de dia a les 12 de la nit, però no va enro-

gir el cel, com fa a les postals, va continuar amb la mateixa claror que hi havia abans. Algú ens va dir que a ells no els agrada massa aquell color del sol tan fotogràfic, perquè això vol dir que s'acaba l'estiu. Aquest color el pren a mitjans d'agost, tenint en compte que el seu estiu dura 75 dies, el dia-nit complet comença en aquelles contrades nòrdiques el 29 de maig fins al 25 de juliol, i després del 21 de juny va descendint vuit minuts cada dia, llavors comença la foscor. "Tenim nou mesos d'hivern i ens passem tres mesos esperant l'estiu". És una còmica manera d'explicar el temps atmosfèric que tenen aquella gent.

Tornant a les excursions, vàrem fer la de l'Illa dels ocells; increïble la quantitat d'aus que omplen tant l'illa com el mar del voltant, clar que també al juny hi ha la major concentració de peix de tot l'Atlàntic Nord. Aquest cop va ser la primera vegada que ens posàrem els trajes tèrmics, ens vàrem fer un fart de riure. Un altre dia, un altre hotel i una altra visita plena de bellesa. Honningsvåg, un altre túnel submarí i Alta. A més de la ciutat, una excursió d'una hora visitant el museu a l'aire lliure dels Petroglifos, patrimoni de la humanitat.

Un altre dia, amb vaixell per travessar Lyngen i Ulls i un creuer a l'illa de Floya on es troba Tromsø. A part de l'església de fusta i la catedral àrtica, vàrem veure tota l'illa des de l'estació d'esquí on es puja amb telefèric. Una altra meravella foren les illes Lofoten i Vesteralen, on s'arriba, com a totes les anteriors, amb ferry.

A l'illa de Senja, a Andenes, tres agosarats dels nostres varen fer el safari de les balenes. Diem agosarats per no dir inconscients. Veureu, a les fotos de la publicitat es veu una mar plana, el barquer i quatre cues de balena, amb un sol radiant. Doncs bé, aquell dia era gris plom, plovia i la mar era talment com la de la "Tormenta perfecta". Al preguntar-li com estava la mar, el capità va respondre: Com sempre. Potser no s'adonen que això és l'Atlàntic Nord, què esperaven? Bé doncs, si la mar està com sempre i s'embarcaven altres turistes... per què nosaltres no? És clar que ja en el ferry d'anada vàrem tenir algunes "baixes", la qual cosa va rebaixar el nombre de participants, dels onze, tan sols tres atrevits. Mai no havíem rigut tant en una situació com aquella, va ser una situació única i mai abans no l'havíem experimentada. Total, que tampoc no creïem arribar-ho a suportar sense marejar-nos. Francament, va resultar insòlit que gairebé "tot el vaixell estigués malalt" i nosaltres no. En fi, ens va servir per conèixer-nos millor a nosaltres mateixos i, a més a més, estar xerrant amb els biòlegs del vaixell, que eren catalans. Varen ser més de cinc hores, tota una experiència. L'endemà altres creuers i altres meravelles. Svolverg, Henningsverg, Ramberg, Moskenes, Reines i la curiositat de veure el poble amb el nom més curt que hem vist mai: "A". Per aquestes petites illes vàrem conèixer a un mallorquí la mar de simpàtic que fa bastants anys que viu allà. A la nit, una altra aventura, sopar una barbacoa de carn de balena en un vaixell a Fiskevol, aigües tranquil·les, les del fiord del Troll.

El dilluns dia 16 vàrem anar cap a Kiruna i abans d'arribar, vàrem parar al Parc Nacional d'Abisko, a la vorera del riu i llac del mateix nom, Tornestra. El llac més gran

Foto de grup amb el Pare Noël a Rovaniemi (Finlàndia).

d'aquelles terres, 300 km².

El dimarts camí de Rovaniemi. Canvi d'hora del rellotge, pel canvi també de meridià; visita al Pare Noël i el seu complex i com a curiositat ens vàrem anotar el nom del carrer principal d'aquesta localitat: Kakaritatu. El Cercle Polar Àrtic es diu Napapiiri i el centre de la ciutat, Keskusta. En l'idioma finès, sense voler ofendre a ningú, sembla talment que hagin remenat les lletres i les hagin deixat tal qual.

Bé, deixant enrere als lapons i als vikings, un avió cap el sud, Helsinki. Primer visita turística amb guia: museu, universitat, campus, parcs, etc., i després una visita privada encara més llarga, fins 2/4 d'1 de la nit, pels carrers de la ciutat.

Sense deixar parar els nostres cossos, arribà el segon dijous, per tant ja dúiem des del dimarts 10 de juny, els primers estrangers arribats a les terres Samis, i ara era ja dijous 19 de juny i érem en terres Suomi. Sembla el mateix, però no ho és. Molts quilòmetres d'un costat a l'altre, però seguïem i camí de Tallin (Estònia) altre cop amb vaixell, molt maco, per cert. Era per veure la ciutat vella "Olde-Hansa", però va ser tota ella interessant, amb obres per tot arreu, com passa a les nostres ciutats, tenint en compte que ells només fa dos anys que són independents de Rússia.

Per fi, un altre salt en avió i Estocolm, la ciutat més gran de totes les terres escandinaves, i si Helsinki estava construïda sobre uns illots de roca viva, o per dir-ho científicament, sobre granit, negre i rosa, Estocolm es troba sobre vuit illes, quatre

centrals i les altres barris, tot i semblar-ne una sola, unida per centenars de ponts, el "Bana" (metro) i, com no, per vaixells, petits i grans. Carrers per al vianants llarguíssims; palaus, malgrat ser socialistes des de fa moltíssims anys, mantenen una monarquia parlamentària amb molt més gust que la nostra. El museu Vasa, l'Ajuntament, que estava de festa al complir-se 85 anys de la seva construcció, tot i que semblava fet feia segles per les riqueses i la grandiositat dels salons, tant que és on celebren el sopar i les festes del premi Nobel. L'illa d'Skansen, ells li diuen el museu a l'aire lliure, és una mena de Poble Espanyol de Barcelona, però en una illa i entre magnífics boscos. Allà s'hi feien balls regionals i la gent, tota amb trajos del seu poble, les noies amb corones de branques de bedoll i flors, com si anessin a fer "El somni d'una nit d'estiu", i en realitat és la seva més gran celebració, el "Mid-Summar", és a dir, el solstici d'estiu, el temps més estimat per ells, el dia més llarg.

I bé, nosaltres, per celebrar el mateix que ells, la nit de Sant Joan, vàrem pujar a un altre avió que ens portaria a Madrid i d'allà un altre cop a Barcelona, on ja ens esperava el nostre xofer per marxar cap a Vidreres.

Hem comptat que en 13 dies de viatge vàrem prendre cinc avions, un telefèric i onze vaixells, entre grans i petits. Però no us penseu que estem cansats, ja rumiem el viatge per al proper juny del 2004.

LLAR DE JUBILATS

L'osteoporosi

És una malaltia bastant ignorada tot i que és la malaltia òssia més freqüent. Afecta principalment dones postmenopàusiques a causa de l'alteració hormonal que es produeix al retirar-se la regla. També es pot donar en homes. Entre els 25 i 35 anys és quan l'os assoleix el pic màxim de massa òssia. A partir d'aquesta edat l'os va perdent vitalitat fins a arribar cap els 80 anys en què una de cada quatre dones i un de cada vuit homes patiran la malaltia. La rapidesa d'aquest procés està relacionada amb tot un ventall de factors hereditaris, socials, alimentaris i d'hàbits que faran que la malaltia sigui més greu. En la Conferència de Consens de Copenhague al 1991 es va definir l'osteoporosi com *"una malaltia metabòlica sistèmica (vol dir generalitzada, que afecta a tot el cos) que evoluciona amb disminució de la massa òssia i alteració de la microarquitectura, que augmenta la fragilitat de l'os i comporta un augment del risc de fractura"*. L'osteoporosi és una malaltia asimptomàtica, no acostuma a donar dolor fins que es produeix la fractura d'un os. Aquestes fractures es produeixen principalment a nivell de canell, vèrtebres, malucs, costelles o pelvis, bé per un petit traumatisme o fins i tot en absència d'aquest traumatisme. Correspon al metge fer el diagnòstic d'osteoporosi amb una història clínica i exploracions complementàries adequades.

Factors predeterminants

Les persones que tinguin alguns d'aquests factors seran més propenses a patir la malaltia, i són:

- Sexe femení
- Raça blanca
- Dones primes o de complexió dèbil
- Història familiar d'osteoporosi
- Disminució d'estrògens que es produeix en la menopausa
- Determinada medicació
- Hipertiroïdisme

Darrerament un equip d'investigadors de

la Universitat de Barcelona ha fet un treball de recerca de més de tres anys de durada sobre la mineralització dels ossos i ha descobert que l'osteoporosi pot estar determinada per variacions genètiques.

També és conegut que hi ha uns factors que són modificables perquè els podem corregir i que influeixen en la malaltia: **tabac, alcohol, cafeïna, inactivitat i baixa ingesta en calci.**

Tractament

Hi ha tractaments específics per a l'osteoporosi. El metge és qui aconsellarà el tractament adequat un cop tingui el diagnòstic amb tota l'exploració pertinent. No parlarem del tractament mèdic, sinó que parlarem dels factors modificables. És molt senzill, només cal tenir present la norma que anem dient sempre: **dieta equilibrada i hàbits sans.**

La complicació més greu de l'osteoporosi és la fractura d'un os i precisament això és el que hem d'evitar, perquè hi ha molts pacients que moren després d'haver patit una fractura de maluc, per exemple.

Quan l'os ha arribat a la seva màxima densitat als 30-35 anys, ja s'ha de fer tractament preventiu per evitar perdre teixit ossi i així retardar al màxim l'aparició de la malaltia en qüestió.

Ingesta adequada de calci

El cos necessita calci per mantenir la consistència dels ossos i també per a altres funcions. Si no n'obté prou amb els aliments, el va a buscar al teixit ossi. Els ossos mantenen una activitat constant de remodelació. Per una banda s'està destruint os i per l'altra se n'està formant continuament, en perfecte equilibri, si hi ha els elements necessaris, com el calci.

Necessitem uns 1.500 mg de calci cada dia.

Els aliments més rics en calci són la llet, tant si és sencera com desnatada, perquè el calci no és al greix o nata, i els seus derivats com formatges, iogurts, mató, gelats...

L'espina dels peixos també és molt rica en calci, així com algun tipus de marisc com les ostres, i també algunes verdures i fruites com el bròquil o la taronja, encara que en quantitat molt inferior.

Si es detecta un dèficit de vitamina D, pot ser útil prendre el sol una estona cada dia; poca estona, 5-10 minuts, i amb les proteccions necessàries.

Exercici físic

Amb l'activitat física com caminar, nedar o fer gimnàstica, millora la capacitat de l'os per absorbir el calci. També serveix per mantenir un pes adequat.

Tabac, alcohol, cafeïna

Aquests elements dificulten l'absorció del calci dels aliments per part de l'aparell digestiu, per la qual cosa l'os es debilitarà més ràpidament.

Evitar caigudes

És molt important evitar les caigudes, sobretot per a la gent més gran que pot estar afectada per la malaltia. Treure els entrebancs per allà on passem, com ara catifes, estores, cables de llum i altres coses, ja que els costa aixecar els peus. Utilitzar sabatilles que s'adaptin bé i que quedin ben subjectes als peus (no anar amb espadnyes destalonades). Encendre el llum si s'ha d'anar al bany de nit. Igualment s'ha de tenir molta precaució amb la medicació per dormir, perquè si s'ha d'aixecar de nit, pot ser que vagi un xic somnàmbul. Pot caure i trencar-se un os. Posar nanses a la banyera per agafar-s'hi. Un terra que no rellisqui.

És important seguir aquests consells per tal d'evitar la malaltia i no haver de prendre medicaments i, sobretot, per evitar el mal tràngol d'una intervenció perquè ens hem trencat un os, pel que això representa de pèrdua d'autonomia i per les complicacions que se'n deriven.

ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER
DOCTOR EN MEDICINA

Marroc

Un món de sensacions

Aprofitant les vacances de Nadal, quatre amics i jo vam decidir agafar el cotxe direcció al sud de la península per conèixer noves cultures. Quan vam arribar a Gibraltar vam agafar el ferry que ens va portar a Marroc, on passaríem el Nadal.

En arribar a la frontera vam entendre la popular dita marroquina "la prisa mata", ja que vam passar-hi tres hores per esperar que la policia ens firmés el passaport i els papers del cotxe. Aquestes hores no van ser en va, ja que vam poder conèixer moltes persones que ens van donar bons consells sobre el país.

La primera ciutat que vam trobar va ser Tetuan, allà vam conèixer els famosos *cobretis*; nois que anaven amb moto al costat de la nostra furgoneta invitant-nos als mercats berber únics a l'any, segons

ells, però que els pots trobar cada dia, a més d'oferir-nos altres productes com el kif o l'haixix.

Una vegada perduts de vista els *cobretis* ens vam dirigir a Xauen (Chefchaouen), també coneguda com la ciutat blava i sens dubte el poble més maco de la vall del Rif. Una de les essències que podem trobar a la vila són els colors blaus i blancs que predominen a les cases i que casualment s'utilitza no per estètica sinó per repel·lir els mosquits. Aviat vam descobrir que la blava ciutat era plena d'artesanía, tant teixits com làmpades i ceràmica.

Xauen va ser el primer lloc on vam assaborir la peculiar gastronomia marroquina on predominen els productes naturals i espècies. Un dels plats més tradicionals del país són els *tajines* de carn i el cuscus de sèmola i verdures. Sens dubte, l'especialitat del país és el te de menta, una combinació d'infusió de te verd, fulles de menta

fresca i molt de sucre, anomenat també whisky berber. El te és un vertader ritual que ens van oferir per tot arreu i al qual no ens podíem negar, ja que sinó ho consideren una falta de cortesia.

Després de passar els dies de Nadal en aquest tranquil poble vam agafar la furgoneta i ens vam dirigir a Fez. És una ciutat dividida en tres: Fez la jove, Fez la semivella i Fez la vella. Aquesta última és la ciutat més antiga de Marroc i la més conservada, però alhora la més caòtica, per això vam decidir estar-nos-hi mig dia i dirigir-nos a Meknès, una ciutat situada a 65 quilòmetres, molt més acollidora i tranquil·la que Fez.

Meknès és una ciutat rodejada per imponents muralles amb gegantesques portes com la de Bab Jama en Nouar o la de Bab Mansour. Dintre d'aquestes muralles podem trobar una de les més meravelloses *medines* del Marroc, amb una gran diversitat d'artesanía de cuir, agricultura, ceràmica... on vam aprofitar per comprar regals per a la família com ara *tejines* (plats típics d'aquest menjar) a molt bon preu.

Un cop havent vist pobles d'interior ens va venir de gust visitar la costa i per això vam anar a Larache, una preciosa ciutat costanera on fa goig estar.

Val molt la pena anar-hi, encara que sigui per passar unes hores, per poder gaudir de l'autèntica cultura musulmana per la seva manca de turistes. A més a més, la *medina* té molt de caràcter amb els seus carrers dirigits cap al mar i on podem trobar basars molt ven sortits de productes i amb preus raonables i regatejables.

Aprofitant l'estada a la costa vam decidir gaudir de la pesca marroquina amb exquisides sardines a la brasa a 50 cèntims el plat, equivalent a 5 dirhams (moneda del país).

Com que ja s'acabaven les vacances ens vam dirigir cap al nord a 25 quilòmetres de Tànger, una petita ciutat costanera anomenada Asilah, molt semblant a les illes gregues.

Aquesta ciutat va ser una colònia espanyola i encara avui dia podem trobar-hi l'empremta dels conqueridors. Sorprenentment, Asilah és una ciutat molt polida comparada amb la resta de Marroc, a causa de la positiva o negativa influència dels colonitzadors.

Un dels encants d'Asilah són les imponents muralles que l'envolten i que ens va fer recordar la muralla de Tossa, que se situa a sobre d'uns preciosos penya-segats i extenses platges. A més a més,

aquí vam poder trobar un gran assortit de joies fetes de plata berber.

Un cop vam haver finalitzat les típiques compres familiars no vam tenir cap més remei que ficar les maletes a la furgoneta amb recança i encaminar-nos cap a la península, tot planejant pel camí el proper viatge al nostre país veí.

Durant el trajecte vam recordar la senzillesa i l'autenticitat del país marroquí, que ens va ajudar a apreciar les petites coses que tenim i que molt sovint no valorem. Crec que hauríem d'aprendre molt més d'ells i deixar de mirar-nos el melic.

ESTEF WATSON, MANU ORGAMBÍDEZ
AGRAÏMENT: LAURA PUIG

Participació democràtica, un acte cívic

Moltes realitats d'avui són utopies d'ahir

Molts van pensar, esperançats, al 1979, que amb els nous ajuntaments democràtics es desvetllaria l'interès de la gent a participar, intervenir, en la vida pública després de tants anys de mandats unipersonals/dictatorials. Que *recuperats* (no gaire gloriósament, tot sigui dit) com a ciutadans de ple dret (?), ens faltarien cames per córrer a fer efectius aquells anhels de participació que els entusiasmes predemocràtics preconitzaven mitjançant la creació de grups d'opinió, de debat, d'entitats cívi-ques amb inquietuds, criteris i propostes sobre la vida municipal, per tal d'aportar-hi aquelles espurnes de participació democràtica, aquella quota extra de pluralisme cívic, amb possibilitats d'influir en les decisions polítiques dels qui havien estat escollits per administrar-nos. És a dir, considerar la participació un valor democràtic amb real incorporació en la funció pública, i no només un argument electoralista.

Però és fàcil observar que han estat ben pocs els qui es van apuntar a la cursa participativa. I aquest fet pot haver contribuït a què s'hagin esvaït bona part dels hàbits democràtics que tot just es començaven a aplicar en aquells inicis, que considero crucials, per tal que arrelessin fort i fossin ben presents en els qui tenien responsabilitats públiques.

Igualment segur que hi ha influït l'abandonament de la política per part de persones de vàlua, capacitades, de comportaments inequívocament democràtics, que nodrien determinades famílies polítiques en els primers anys, i que ocupaven llocs de rellevància política en les diferents administracions. I aquest fet ha afavorit el *desembarcament* dels polítics que cobren, els professionals de la gestió pública, i aquesta ha adquirit molt sovint un caràcter *mercantil* impropï. Particularment en les esferes menors de l'administració, per la seva, teòrica, simplicitat (més tard es

veuria que aquesta simplicitat només era relativa). Una altra cosa són les compensacions econòmiques, ben lícites, que una dedicació efectiva, real, en la gestió i administració dels interessos de tots mereix. En relació, és clar, amb el temps invertit.

Per tant, si per una part no es renova i augmenta l'interès de la gent en la participació democràtica, i per l'altra aquesta tampoc no és fomentada pels qui tenen obligació de fer-ho, podríem arribar a un estat d'indiferència per la cosa pública tan perillós com per fer vigent aquella dita tan irracional, pedestre i insolidària, que diu que "el que és del comú, no és de ningú". I els polítics professionals, distanciat dels problemes dels ciutadans, hi haurien contribuït en gran mesura. Convindria albirar noves formes (si més no, aplicar les que ja coneixem) de participació de la societat, per tal de cobrir tants dèficits democràtics. Fa falta que fonaments bàsics de la política com són l'altruisme, la voluntat de servei, el significat de la justícia, siguin predominants en els comportaments polítics. I que el civisme militant sigui àmpliament exercit si de veritat volem consolidar la democràcia.

Ens convoquen cada quatre anys a votar, i a ells ja els va bé. Per contrarestar-ho, nosaltres ens hauríem d'autoconvocar cada dia per participar-hi. No ens poden negar aquest dret. Ens necessiten, sense nosaltres se'n va en orris el *xiringuito*. No fem de la participació, del compromís personal, de la voluntat d'intervenir, una utopia. Seria voler disfressar altres motius. I una coincidència triple:

1- Els compromisos personals per presentar-se a unes eleccions municipals, per exemple, les ganes de treballar desinteressadament pel poble (expressió recurrent i que els fets poden contradir), són escassos. La gestió democràtica se'n pot ressentir, quedar viciada, perdre el seu sentit essencial i començar a transitar per

camins no desitjats, en direcció contrària als interessos de la majoria.

2- L'apatia massa generalitzada respecte als afers públics.

3- Les reticències, fins i tot rebuig, a una política procliu a la participació. Passa a vegades que al qui mana no li agradin gaire, no l'entusiasmin les *intromissions* participatives en la seva gestió (sovint, excessivament personalitzada) dels qui no estan *electoralment* legitimats per fer-ho. Fins i tot quan aquestes provenen d'aquells que no són sospitosos de buscar cap benefici personal, ans al contrari: quan la voluntat participativa només la mou l'interès general. I allà on aquests tres supòsits conflueixen, la salut democràtica -prou feble- perilla.

De tota manera, aquesta percepció pessimista/realista respecte a la desmotivació imperant no porta tothom a la renúncia, a la desmobilització, al *passotisme*, al "ja s'ho faran". Quan la defensa dels interessos de la majoria és un compromís amb un mateix, hi ha molt de guanyat, sempre que les actituds de compromís siguin preponderants. Tot i admetent que no participar, no implicar-se, és legítim; però participar és cívic. Hi ha qui diu que la simple aplicació avui dels Drets Humans podria ser considerada una actitud revolucionària. Seria molt exagerat, i depriment, arribar a pensar, i salvant les distàncies, que els comportaments cívi-ques, anar de cívic pel món, pogués merèixer mai una consideració semblant. Impossibile! Però, des de la irracionalitat en què estem instal·lats, no seria racional? Fem tot el possible per impedir-ho. Penso que caldran moltes dosis d'utopia per eradicar, o corregir almenys, tantes realitats no desitjades i de qüestionable dignitat. Perquè "la utopia no és l'absurd, l'absurd és el que es viu ara", com va dir Joan Salvat-Papasseit.

RAMON GARRIGA I RIBAS

Les eleccions a Vidreres

Després de les eleccions... i ara què?

Les eleccions municipals són ja aigua passada. Jo m'he fet moltes il·lusions. A partir de les intervencions en la cloenda de la intensa campanya electoral de part dels caps dels diferents grups, he començat a pensar en tot això.

Però he quedat una mica decebut. Què podran representar per a la vida del poble a partir d'ara? La meua experiència política és escassa, sobretot a nivell municipal. Crec que encara sóc molt ingenu. Penso que els polítics, grans o petits, no es deixen portar per interessos personals: diners, poder, orgull propi... Un autèntic polític, vocacional, es deu únicament al bé del poble, dels seus ciutadans. És realment aquesta la preocupació dels polítics?

Deixant de costat aquestes idees, us vull transmetre algunes reflexions personals.

La primera conseqüència positiva dels resultats de les eleccions ha estat que no hi ha hagut majoria absoluta. Crec que així s'imposarà de forma normal el diàleg. Imagino que tot regidor elegit per un sector minoritari hauria de poder representar dins del govern del poble la problemàtica dels seus adeptes. Com? Diàleg, diàleg i diàleg. Sembla que fins ara ha estat el gran absent.

De forma molt esquemàtica se m'havia dit que en els pobles eren elegides "persones conegudes", sobretot honestes i sense interessos personals; que els partits no eren essencials -perquè l'actitud dels ciutadans no ha estat, al meu parer, poc reflexiva i fonamentada. Raó en què fonamento la meua afirmació, que és la següent:

- Al poble es coneixen les persones, però de fet no serveix massa, sigui perquè el seu coneixement és molt superficial, poc elaborat o perquè hi ha interessos personals de molt poca volada. Però la realitat s'ha d'acceptar i tendir cap a superar-se.

Espero que després de les eleccions no s'instal·li com sempre la inèrcia i després de quatre anys se'ns demanarà de nou el nostre vot. Els programes oferts són tots bons i segurament no es podran portar íntegrament a la pràctica.

Però sí que hi ha hagut un aspecte molt positiu en una de les opcions d'un partit: intentar posar en pràctica "la democràcia participativa del poble en el marc de la vida ciutadana". S'ha de començar a educar el poble, se l'ha de despertar de la letargia general, de la indiferència irresponsable. No pensar que són ells els que ens han de resoldre els problemes. Som jo, tu i tots els que tenim la clau de l'èxit de l'autèntica convivència. Comencem a treballar tots, colze a colze, cap a la democràcia participativa. Això és ser un autèntic polític. Ser polític vol dir preocupar-se, treballar per a la ciutat (la polis grega), per al poble, per al barri, per a la comunitat...

JOAN FARRÉS POU
MEMBRE D'ERC DE VIDRERES

El túnel de Bracons: Olot, entre la tradició i la modernitat

A mitjan mes de febrer vaig tenir l'oportunitat de passar un cap de setmana a la Garrotxa. Després de visitar, mentre queien quatre volves de neu, el marc incomparable de la Fageda d'en Jordà, passejar pels cingles del volcà de Santa Margarida i passar una tarda a Sant Jaume de Llierca, em vaig trobar amb un grup de persones conegudes des de fa una bona colla de temps. Tot sopant, vàrem tractar temes molt diversos, però n'hi havia un que va despertar l'interès de tots plegats: el túnel de Bracons. Parlant amb la gent d'Olot, no es fa gaire difícil trobar representades totes les opinions que, ara mateix, estan formades sobre aquest assumpte: els uns defensen el projecte en nom de les enormes possibilitats de progrés que ofereix per a Olot, uns altres hi mostren una actitud d'oposició, mentre que la resta proposen modificacions al seu traçat, sense oposar-se a la realització del projecte.

Des de sempre, he tingut la sort de mantenir relacions molt cordials amb gent de la Garrotxa, així que he pogut passejar-me pels indrets pels quals ha de passar el traç del projecte acompanyat de les persones que se'ls coneixen més bé. Segurament, serà sobrer dir que els arguments dels opositors al projecte es basen en l'impacte ambiental que tindrà per als paratges de la Vall d'en Bas, i molt probablement tots hem pogut apreciar, alguna vegada, la seva frondositat i bellesa natural, així que ens podem fer càrrec, ràpidament, del cost ecològic del projecte. Ara bé, recordo perfectament que anys abans que es comencés a parlar obertament de Bracons, un estat d'opinió molt generalitzat entre la societat olotina era el de la necessitat de millorar la xarxa de comunicacions de la capital de la Garrotxa. Des de fa alguns anys, la Generalitat de Catalunya ha anat destinant quantitats importants de recursos a habilitar la carretera que comunica Olot amb les poblacions de la Selva. Durant la meua estada a la Garrotxa, vaig poder passar per la variant de Castellfollit de la Roca, la qual representarà una millora molt important per a les comunicacions internes de l'alta Garrotxa, tot i que en el seu moment també havia comptat amb grups opositors.

Pere Macias va pensar el projecte de Bracons des de la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, amb l'objectiu clar de millorar les comunicacions futures d'Olot amb Catalunya. I si dic Catalunya no és per exagerar. La realització del projecte de Bracons ha de portar Olot, en un termini no gaire llunyà, a estar definitivament obert a tothom, i a retallar, de manera significativa, les distàncies que actualment la separen de ciutats com Vic o Barcelona, un objectiu que només es pot fer possible amb actuacions que afectin part de la geografia de la Garrotxa i d'Osona. Em sembla que només es pot apreciar de manera justa la veritable importància d'aquest projecte comparant la situació actual amb les perspectives de desenvolupament

que ofereix per a la Garrotxa i per a la Catalunya interior, partint d'una visió de futur encertada.

"Salvem les Valls" és el nom de la plataforma opositora al projecte de Bracons, que ja ha dut a terme diversos actes per mostrar la seva postura. La revista EL REC CLAR de Vidreres ha publicat alguns articles del seu portaveu, Raül Valls, parlant sobre la qüestió, i que hem pogut llegir amb atenció. Ara bé, pel coneixement que tinc de la realitat immediata de la Garrotxa, penso que Bracons és més necessari del que pot semblar, a primera vista i en el moment present, a tots aquells que s'hi oposen, ja que la seva importància només podrà ser apreciada anys després de la seva posada en funcionament, tal com passa amb totes les obres que han d'acabar definint una nova configuració del mapa de les xarxes de comunicació.

En aquest moment, Olot es troba en una cruïlla decisiva, i que l'ha d'encarar estratègicament cap al seu futur: ha d'optar entre perpetuar la seva tradició, o fer un pas endavant fonamental cap al desenvolupament. No tinc cap dubte que la Garrotxa tindrà l'habilitat de saber ponderar de manera admirable les exigències de la modernitat amb el respecte cap als valors tradicionals que li configuren la seva inconfusible personalitat, aquella que fa sentir-se olotí a tots els que hi arribem procedents d'altres comarques.

RAFEL BADIA MAS

Temps d'incerteses i esperances

Els vàrem veure avançar...

Ens vàrem posar a cridar...

No hi ha ningú que no els segueixi?

No us quedeu aquí aturats!

Aquesta guerra, desgraciats

No és la vostra, encara que ell ho digui

BERTOLD BRECHT: TERROR I MISÈRIA DEL III REICH (1938)

Certament vivim temps complexos i de no fàcil interpretació immediata. Però els darrers esdeveniments demostren una cosa: la humanitat torna a enfrontar-se a una situació de gran perill. La fi del món bipolar, amb dues grans superpotències ideològica i militarment enfrontades, va trencar un fràgil però efectiu equilibri que obligava els enemics a un esforç per mantenir dins el seu radi d'acció als països més insospitats, i una autocontenció envers la defensa dels propis interessos. No és la meua intenció treure ferro a les truculències i pors del període de guerra freda, però sí és important situar els elements diferenciadors que ens ajudin en la comprensió del moment actual.

Avui ens trobem enfront d'un nou perill: una sola superpotència armada fins al capdamunt, pantalla política i institucional de les més grans transnacionals, i amb un elaborat programa polític, la

globalització neoliberal. Una superpotència que confon deliberadament uns suposats interessos nacionals amb uns interessos de classe, els interessos dels seus sectors socials benestants i dels sectors socials benestants dels països que li donen suport. Un estat agressiu disposat a intervenir en qualsevol lloc del planeta per defensar els seus propis interessos i una suposada "seguretat nacional". No és el primer cop que aquest país utilitza una excusa per irrompre a casa dels altres i obrir pas així al negoci dels seus empresaris. Quelcom impensable abans de la caiguda del mur de Berlín, si no era en el pati de darrere i mantenint unes certes formes, i absolutament normalitzat després de la caiguda de les torres bessones.

L'onze de setembre ha estat el perfecte escenari per justificar allò que fa només una dècada hagués estat inconcebible. Antiamericans! Clamen davant d'aquests arguments aquells que callaven o directament aplaudien al mateix temps que les bombes queien sobre Afganistan o Iraq. Però més enllà del consignment i dels atavismes nacionals hi ha fets que clamen al cel.

Parlem clar, avui ens enfrontem a una potència agressiva que, com els senyors feudals de l'Edat Mitjana, no pot consentir que ningú al seu voltant tingui més eines que les que necessita per treballar i produir per a les seves multinacionals. Els país que podria destruir diverses vegades el planeta, acusa d'altres de tenir "armes de destrucció massiva", el país que no respecta els drets humans, ni tan sols de molts dels seus propis ciutadans, s'auto-atribueix el títol de defensor de la llibertat i la dignitat humana, el país que considera el seu territori invulnerable s'autoconcedeix el dret a violar qualsevol altra nació per matar, segrestar o jutjar a qui cregui que perjudiqui els seus interessos o posi en perill la seva manera de viure. Més enllà de l'estupidesa del president Bush, hi ha sens dubte un programa molt ben calculat per controlar el món en funció dels paràmetres del capitalisme i dels interessos dels principals grups econòmics a nivell mundial.

Quin món ens espera a nosaltres i als nostres fills en mans d'individus que no accepten ser jutjats per crims de guerra, que no accepten els protocols de Kyoto per evitar els desastres que poden sobrevenir amb el canvi climàtic, que volen controlar el comerç mundial mitjançant organitzacions tan antidemocràtiques i unilaterals com l'Organització Mundial del Comerç (OMC), que condemna a la fam i a la misèria a gran part de la humanitat?

Però anem més a prop. Molts s'han preguntat per quina raó el govern dretà espanyol s'embarcava en una aventura tan dubtosa com la de donar suport a l'injustificat i criminal atac a Iraq. Fem memòria. Quina dreta mana a Espanya? Una com la francesa, que malgrat defensar els seus interessos de classe i haver-ho fet amb força brutalitat moltes vegades és hereva de la Revolució Francesa i dels seus valors emancipadors? Està clar que no. La dreta espanyola és la dreta reaccionària i ultramontana, la que va resoldre la seva pèrdua d'hegemonia durant els anys 30 duent al país a una sagnant guerra civil de la qual avui encara obrim les tombes d'innocents assassinats, només per donar exemple i espantar per generacions als que volguessin construir una societat més demo-

cràtica i igualitària. Una dreta nacional-catòlica que té amb la dreta nord-americana de Bush forts lligams ideològics i que li deu haver sostingut durant dècades el criminal règim franquista. No hi ha només interessos econòmics (que hi són), o desitjos de protagonisme d'Aznar (que també). Hi ha importants raons de fons que en aquests moments arreglaren personatges aparentment tan grotescos com Aznar, Bush, Blair o Berlusconi.

I tampoc no ens podem enganyar. Després del 25 de maig, i tot i acceptant que el govern del PP ha tingut un cert desgast (no el que molts hauríem volgut), també hi ha sectors populars d'aquest país que veuen amb bons ulls el to autoritari i el discurs intransigent dels líders populars. Són els sectors que, emigrants ahir, avui, en el nostre país, se senten amenaçats per les noves onades migratòries i que veuen en l'espanyolisme feixistitzant una ideologia que doni sortida a la seva por i impotència. Només així podrem entendre que no només no hi hagué castig, sinó que en alguns casos la dreta espanyolista ha guanyat vots. Enfront d'això no podem adormir-nos, ja que el perill no està només a Washington o Madrid, també pot estar esguardant a la nostra vora.

Des de l'onze de setembre cada cop apareix de manera més clara que la globalització que ens espera no és la de les comunicacions, la interculturalitat i la tècnica, sinó la de la guerra, la submissió econòmica i cultural i la precarització del treball i de les condicions de vida en general.

Davant d'aquest panorama, amb el qual no he pretès descobrir res que molts de vosaltres no coneguéssiu o sospitéssiu, una data s'aixeca, encara incerta però prometedora: el 15 de febrer serà molt probablement recordat com una fita i una inflexió històrica sense precedents. Un moviment massiu i mundial exigint la pau, exigint el respecte per la humanitat, defensant la veritat enfront l'engany i la manipulació. Aquesta jornada, hereva de moltes altres més locals i especialitzades i hereva de les grans mobilitzacions socials i polítiques del segle XIX i XX, demostra que de nou és possible un internacionalisme dels pobles davant la barbàrie i el feixisme del capitalisme salvatge de les multinacionals. El 15 de febrer no va poder aturar la guerra i, al final, hi va haver sang per petroli, però sens dubte que serà recordat com un moment històric en el procés de construcció d'un món més just i habitable. El fil roig de la història, aquell que ha de dur a la humanitat a l'emancipació, no s'ha trencat pas. Aprenguem dels errors comesos i agafem forces per a les noves lluites en les quals ens haurem d'embolicar.

RAÜL VALLS

Pensar globalment, actuar localment

Construïm comunitats locals per als nous temps

Necessitem afrontar el futur amb comunitats cíviques, riques amb capital social, comunitats de convivència que ofereixin uns valors compartits i generin forts lligams de pertinença entre els seus membres. A l'inici del segle XXI cal apostar clarament per construir comunitats i fer possible nous governs locals a partir de cada identitat local, a partir del sentit de pertinença a Vidreres.

En plena era de la globalització cal reforçar els vincles d'identitat. Construir comunitats en l'àmbit municipal de Vidreres vol dir fer del nostre poble espais de convivència i de benestar, espais segurs, de progrés i de cohesió social. Significa apostar pel desenvolupament sostenible, per la innovació i per la dinamització econòmica i social. Significa implicar el conjunt dels ciutadans en els afers de la col·lectivitat. Vol dir, en definitiva, treballar des de l'Ajuntament amb el conjunt de la societat per aconseguir que creixin lligams de solidaritat, que es reforcin els nostres valors i així, el nostre sentit d'identitat com a poble.

És a la comunitat on rau el conjunt de comportaments i pràctiques que condicionen i ajuden al raonament individual i moral de les persones.

Les dones i homes de Convergència i Unió basem tota la nostra proposta municipal en la idea de "construir comunitats". Creiem que els moments actuals exigeixen per una banda reforçar els vincles d'identitat dels individus i entendre'ls com un gran actiu social en un món globalitzat i per altra recuperar el sentit de la comunitat com a font de moralitat i espai de relació i de pràctica d'uns valors compartits entre tots els seus membres.

Les persones som ésser socials que vivim en comunitat, espai adequat per desenvolupar-nos, interrelacionar-nos i progressar però també per nodrir-nos col·lectivament d'identitat. Des de CiU volem que tothom pugui créixer, millorar i fer-se un lloc dins del poble de Vidreres i també perquè volem reforçar la nostra identitat nacional.

Els valors i comportaments dels individus tendeixen a basar-se cada vegada més en l'elecció personal i no dependre de la tradició i de les institucions socials. La moral dels temps moderns podria ésser qualificada com a "l'ètica de la realització" personal.

Aquest fenomen d'individualització ha suposat el reconeixement i assoliment de l'autonomia i la dignitat individual de cada un. L'home ha vist com la seva llibertat individual anava guanyant terreny. Altres qüestions com l'interès col·lectiu, l'ajuda mútua, el bé comú,... han perdut més importància de la que tenien en el passat i semblen relegats a un segon pla.

En propers exemplars del Rec Clar volem desenvolupar uns tre-

balls des de CiU i que, no necessàriament pel següent ordre, serien:

- 1.- **Comunitats de benestar** (cohesió social, progrés individual, benestar col·lectiu, comunitat integradora).
- 2.- **Comunitats de convivència** (invertir en persones, espais al servei de la gent, oportunitats al llarg del cicle vital, una societat creadora d'oportunitats).
- 3.- **Comunitats amb consciència nacional** (municipalisme nacionalista, pacte local català, regeneració política i renovació nacional, identitat sostenible).
- 4.- **Comunitats participatives** (dimensió política de la vida local, lideratge transformador, ciutadania activa, aprofundiment de la democràcia local).
- 5.- **Comunitats emprenedores** (l'Ajuntament, una eina per a la dinamització econòmica i social, foment empresa-ocupació, promoció de Vidreres: identitat i diferència, Administració i societat, actuació urbanística dels ens local, el paper del centre històric en el model de desenvolupament de Vidreres).
- 6.- **Comunitats sostenibles** (preparar l'Ajuntament per a la sostenibilitat, imaginar el Vidreres sostenible que volem, sumar energies en un projecte comú, pensar globalment, actuar localment (Vidreres)).
- 7.- **Comunitats innovadores** (cap a una nova visió estratègica del món local, reinventar els serveis locals, la comunicació i les noves tecnologies).

CARLES MALLART

PORTAVEU DE LA FEDERACIÓ DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ A VIDRERES

Aiguaviva Parc

Des d'aquí demanaria al nou Ajuntament que tingués en compte la meua petició i suggeriment: Necessitem un espai per als nostres néts i fills, i el lloc més indicat, segons el meu criteri, és la sorrera; lloc on és fàcil per a tots i que amb pocs euros es pot fer un petit parc infantil on les iaies i mares puguem anar a portar els nostres néts i fills, que ja toca; crec que ja n'hi ha prou que sigui exclusiu d'uns quants que durant anys hi fan les seves reunions. Les zones verdes són de tots, crec. Ja és hora de netejar la façana d'aquesta Aiguaviva Parc que molts ens estimem. Per una nova alternativa de convivència i que l'Ajuntament en prengui nota urgent, ja és hora que se'n recordin que aquí han de canviar les coses.

Crec que per poc que es faci, valdrà la pena, aquí som gent que, crec, volem ser com abans, amics cordials i, repeteixo, fora rancúnies i odís, no porten a cap lloc.

Sr. alcalde prengui nota; tant és que sigui vostè com els qui d'aquí dos anys ocuparan el seu lloc, jo esperaré a veure a qui hauré de donar les gràcies, mentrestant la meua més cordial salutació.

MARIA MASANA RODRÍGUEZ

De quan anar a estudi costava pocs diners

Les "Pinzellades dels anys quaranta" que la Sra. Anna M. Rigau publica en el núm. 17 de la revista em donen peu per aflorar un treball del periodista Pere Madrenys, ple d'una fina ironia, publicat a "El Punt" el 13 de setembre de 1994 titulat "De quan anar a estudi costava pocs diners" i un petit escrit d'un servidor en forma de carta, seguint el fil de l'esmentat treball publicat també a "El Punt" el dia 12 d'octubre de 1994.

En aquest cas, el punt de vista és expressar pels ulls de dos nens, plenament coincidents amb els d'una nena, en els aspectes prosaics de les mancances i penúries del dia a dia d'aquells anys de postguerra. No hi ha cap dubte que els "aires" eren els mateixos a "l'escola de noies" que a la "de nois" que en deien. Era el país que teníem i que ens havia tocat viure, no sé si millor o pitjor que el d'ara, però en tot cas sí que molt i molt diferent.

Tant el Sr. Madrenys com jo mateix generalitzem, no indiquem que ens servim d'experiències parcials viscudes als "Estudis de Can Quinzecames" de la nostra vila, però és evident que ens hi referim. Només cal observar la fotografia que il·lustra el treball del Sr. Madrenys, potser la més divulgada d'aquells anys.

Permeteu-me assenyalar dos dels protagonistes que surten a la foto: el Sr. Rigau, mestre, primer de la 5a fila, i el Sr. Frigola, també mestre, últim de la 5a fila.

I després d'aquesta, potser una mica llarga introducció, reproduïm el treball abans esmentat del Sr. Madrenys, d'un indubtable interès històric, i el meu modest escrit, també esmentat, que no tenia altre objecte que retre homenatge públic als nostres inoblidables mestres.

Per anar a estudi, com dèiem als anys quaranta, es necessitaven només quatre coses essencials: un llapis, una ploma amb el seu tremp corresponent, una llibreta i una bossa de cartró o de cuir on ficar aquests estris. Els més ratxosos hi portaven, a més, un *plumier* o estoig de fusta, una goma d'esborrar, un regle i un compàs. La bossa es portava normalment penjada a l'esquena i solia durar anys i panys, passant de germà a germà.

Els que anaven per primer cop a estudi havien de comprar, a més, el cató, o llibre per aprendre a llegir. A partir del segon o tercer curs, s'havia de comprar l'enciclopèdia universal, que servia pràcticament per estudiar totes les assignatures: gramàtica, història, geografia, matemàtiques, geometria, religió, ciències i fins i tot urbanitat. Ambdós llibres tenien uns continguts invariables, amb

Alumnes de l'escola de Vidreres dels anys quaranta acompanyats pels dos mestres que impartien totes les assignatures (Foto: Arxiu Pere Madrenys).

el *nihil obstat* dels bisbes i així servien anys i panys, traspasant-se d'un germà a un altre o d'amic a amic. Estaven impresos en paper de pèssima qualitat per l'editorial Vives, promocionada pel règim.

Per escriure amb la ploma de tremp el mestre proporcionava la tinta, que feia ell mateix a base de pólvores i aigua i que tirava al tinter que hi havia a cada pupitre. Quan escrivies havies de vigilar que no et caigués cap gota sobre el paper: cada taca de tinta era un clatellot segur. A la llibreta es copiava el *dictado* durant la classe i, a més, s'hi feia el *deber* a casa, que podia consistir en alguns problemes d'aritmètica.

Pel que fa al vestuari, també les despeses eren mínimes per anar als col·legis públics, ja que no calia portar uniforme ni cap peça especial. La majoria dels nens i nenes vestien i calçaven pràcticament igual que a casa. Els nens portaven pantalons curts fins als dotze o tretze anys, subjectats amb elàstics, i les nenes portaven brusa i faldilla. Uns i altres solien calçar espadenyes de canem o de sola de goma. Eren pocs els qui gastaven sabates, fora dels diumenges.

En aquell temps tampoc no hi havia extres de calefacció, neteja o menjar. La calefacció consistia en una estufota de llenya o carbó que sovint feia més fum que calor i que pagava l'Ajuntament. La neteja resultava igualment gratuïta perquè la fèiem els mateixos alumnes els dissabtes. I pel que fa als àpats, tothom anava a dinar a casa seva, fins els que vivien a pagès, tret que tinguessin algun parent al poble que els acollís a la seva taula.

Extres? Sí: una barra de pega dolça o de regalèssia que valia 10 cèntims. I una pilota feta amb parracs per jugar al pati.

PERE MADRENYS

De quan anar a estudi costava pocs diners

Com l'autor, un servidor, també surt a la foto que il·lustra la memòria d'una contraportada de "El Punt" que duia el mateix títol que aquesta carta. El senyor Pere Madrenys ha fet un retrat agredolç d'aquells anys d'infantesa/adolescència per a alguns, que de ben segur ens ha commogut a més de quatre en situar-nos entre el record i l'enyorança.

Certament, a la sortida de la guerra, vivíem com podíem, però, indefectiblement, molt pobrament. Eren molt pocs els que se n'escapaven, per les circumstàncies que fossin. Per descomptat que jo no em trobava pas entre aquests privilegiats. Però això no vol pas dir que ens sentíem deprimits i tristos com algú es podia pensar.

Al contrari. En mig d'aquelles mancances érem, m'atreveixo a dir, plenament feliços. Conservàvem les llibertats adquirides durant la guerra; els nostres jocs eren totalment imaginatius (no podien ser de cap més manera), ja que no teníem res de res; fèiem el que volíem; desenvolupàvem plenament la nostra personalitat; no ens sentíem reprimits en absolut... Sense tenir res, ho teníem tot. Sospito que ara, amb milers de pessetes pel mig, els resultats són força més migrats.

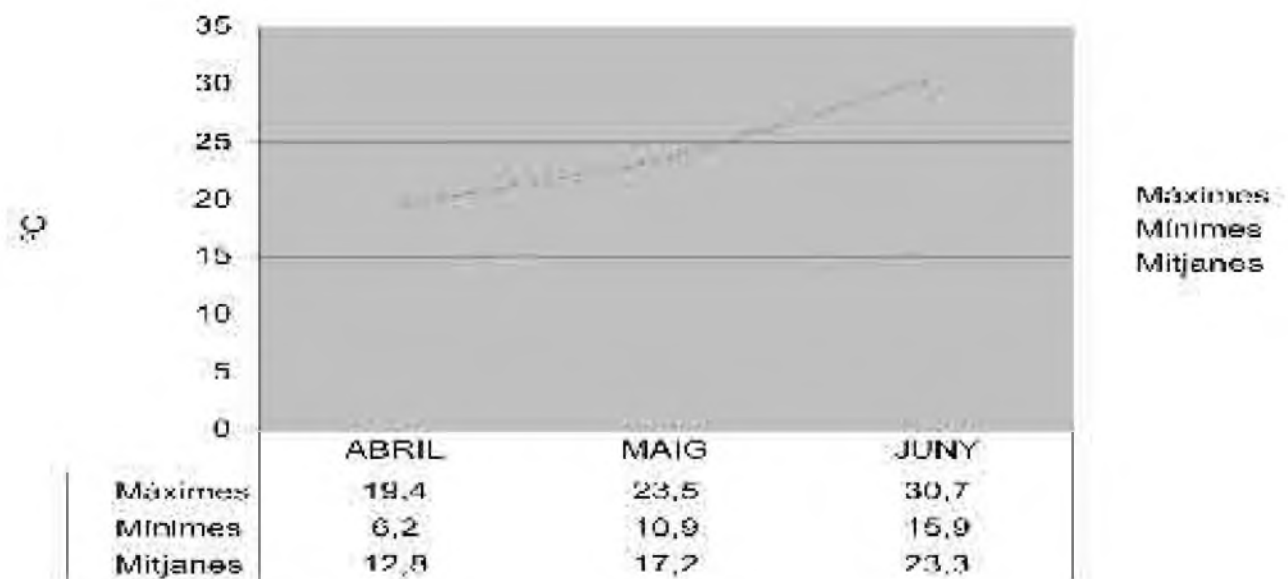
I quan dic que ho teníem tot, no puc deixar de tenir un emocionat record pels formidables mestres que enmig d'aquella penúria van ser capaços d'inculcar-nos els valors de sempre i que no repetiré, però que en algun moment de la nostra ja llarga vida tots hem tingut presents.

JOSEP FONT I CABALLÉ

Resum meteorològic de la primavera del 2003

	ABRIL	MAIG	JUNY
TEMPERATURES MÀXIMES	26.1°C – DIA 30	29.4°C – DIA 31	36.9°C – DIA 22
	24.5°C – DIA 18	28.4°C – DIA 29	35.7°C – DIA 20
TEMPERATURES MÍNIMES	-1.4°C – DIA 4	5.7°C – DIA 1	-12.8°C – DIA 6
	-1.2°C – DIA 5	7.4°C – DIA 4	13.4°C – DIA 13
MITJANES DEL MES: MÀXIMA	19.4°C	23.5°C	30.7°C
	MÍNIMA	6.2°C	10.9°C
	ABSOLUTA	12.8°C	17.2°C
DIES AMB TEMPERATURA SOTA 0	2	0	0
DIES DE PLUJA / MES	5	5	3
DIES AMB MÉS PLUJA	22L – DIA 10	11L – DIA 25	6L – DIA 15
PLUJA TOTAL – L/M²	42	30	9
VELOCITAT DELS DIES AMB MÉS VENT	54 Km/h – DIA 20	38.6 Km/h – DIA 6	40.2 Km/h – DIA 10
DIRECCIÓ DEL VENT	OEST	NORD-EST	SUD-OEST

LES TEMPERATURES DE LA PRIMAVERA

L'estiu i la fruita

L'estiu ens obre les portes a la calor, però també a una cuina fresca, lleugera, en la qual les fruites afavoreixen l'estil de vida mediterrani. El fet de ser una zona de microcosmos i microclimes fa que disposem tot l'any de l'abast d'una gran varietat de productes frescos.

Tot enllaçant amb la primavera, l'estiu ens fa madurar la fruita primerenca -maduixes, cireres, nesprons-, i ens en dona de noves plenes d'olors i sabors -peres, albercocs, préssecs, prunes, melons, síndries, figues...-.

Les fruites són pobres en valor energètic, però riques en fibra, vitamines, minerals i antioxidants, substàncies indispensables per al bon funcionament del nostre organisme (el patró d'una dieta equilibrada recomana consumir cada dia fruita).

Certament, a l'estiu ve de gust menjar fruita fresca, però també la podem manipular per gaudir d'una altra manera de prendre-la, per exemple, si disposem d'una síndria, meló o maduixes que hagin assolit la maduresa, en podem fer un híbrid entre granissat i sorbet, només cal triturar la polpa fins que quedi ben fina, llavors afegirem un 10% de sucre amb relació amb el pes de la polpa. El sucre actua com a estabilitzant, o sigui que retarda la cristallització per tal que no quedi completament sòlid i dificulti la seva absorció. El millor és posar-ho al congelador 2 hores abans de l'àpat i a l'hora de les postres ja el tindrem amb la textura òptima.

La fruita a la cuina

La fruita dins la cuina calenta ja fa anys que existeix, encara que sembli que la seva utilització vingui dels àrabs, o de l'Orient per la seva afició al contrast del dolç i salat, a les receptes medievals trobem que la fruita té uns usos més suculent, i així es guisa conjuntament amb la carn, cosa que ha anat subsistint fins als nostres dies com a cuina popular.

Cada fruita pot servir per a una elaboració diferent, podem farcir una cuixa de xai

amb prunes, rostir-la al forn i amb el propi suc fer una salsa amb una reducció de vinagre d'estragó.

Els albercocs es podrien estofar i anar d'acompanyament d'un pollastre de pagès guisat amb olives.

Els préssecs tallats a daus i caramel·litzats en una paella amb una mica de sucre i després una petita reducció de vinagre balsàmic per acompanyar un magret.

Uns peus de porc desossats guisats amb maduixes i pebre en gra. Sempre s'ha de buscar una relació agre-dolç, salat-dolç o picant-dolç perquè la dolçor no s'emporti la nota predominant en un plat calent, sempre ha d'haver-hi un equilibri.

Dins del marc dels plats freds destaca la figa, que pot acompanyar un bon foie d'ànec, ja sol, amb amanida, com a farciment del propi foie o com a compota o melmelada. També combina amb un bon pernil de gla, sigui amb les figues obertes amb encenalls de pernil o en un carpaccio de figues i pernil.

Múltiples aplicacions de la fruita

També podem servir les fruites per amanir plats substituint el vinagre pel suc o pela de la fruita i així obtenir olis amb aroma de gerds, llimona, taronja, etc. Per exemple, una amanida de bacallà la podem amanir amb l'oli de taronja que amb la calor de l'estiu ens donarà una sensació agradable de frescor.

Les fruites també es poden deixar assecar tenint en compte el tant per cent de líquid del qual està compost. D'una llimona no podem assecar la polpa però sí la pela, en canvi, la pera, la figa, el préssec, o sigui, els que tenen la polpa més carnosa ho admeten, per això només cal que tinguem el forn a uns 100 ° i la fruita tallada a làmines ben fines i esteses sobre una placa sense que es toquin l'una amb l'altra, el que passarà és que la fruita s'anirà deshidratant lentament, perdent l'aigua donant-li un tacte cruixent i una prolongació en el temps de conservació.

Algunes hortalisses, com poden ser el tomàquet o l'albergínia, poden formar part de l'assortiment de postres i així trobar un carpaccio de carbassa amb mató i confitura de tomàquet o un sorbet d'albergínia amb melmelada de mel i iogurt grec o una copa de granissat de xocolata blanca amb mango i puré d'oliva negra caramel·litzat. Dins l'exemple esmentat també tenim l'apartat de les espècies aplicades a les fruites per trobar un contrast entre ambdós.

Un cas és el de les maduixes al pebre, per a les quals és millor fer servir un pebre aromàtic però poc picant com seria un pebre de Jamaica o Sechuan, el pebre s'infusiona amb un almívar, deixant-ho refredar fins que quedi tebi, llavors s'hi poden abocar les maduixes, perquè no perdin el color i la textura per culpa de la calor. Es poden fer moltes combinacions sempre i quan hi hagi una harmonia entre els dos productes, com ara seria el coco amb el curry, mandarina i coriandre o la pinya i el ginebró. Però la fruita també pot actuar com a condiment i donar gust als rostits i guisats... i per fer una bona tisana de cava amb uns daus de pinya i préssec.

Una de les tendències que hi ha hagut els últims anys és la reestructuració de receptes antigues, és a dir, que amb els mateixos ingredients de la recepta originària, hi afegim alguns matisos i es comença a elaborar el plat partint de zero fent servir l'enginy i l'aplicació de noves maneres de tractar el producte. Si agafem el popular arròs amb llet i canviem la llet amb canyella per llet de coco i llavors barregem l'arròs amb talls petits de préssec madur, obtindrem una combinació més lleugera per assaborir durant la temporada de calor. Evidentment, el que més ve de gust amb la calor és una fruita ben fresca sense res que pugui entorpir el seu sabor real, però també és un plaer combinar gustos sempre que es tingui un respecte pel producte.

CARLES ALTÉS CODINA

Vidreres
Sala del Casino "La Unió" a les 10 del vespre

Cicle de Conferències de divulgació Política a càrrec de

novembre dia 26	Pere Portabella Rafols "El camí a la Democràcia"
desembre dia 3	Josep Solé Barberà "Socialisme en Democràcia"
dia 10	Josep Pallach Carola "Per una Catalunya Nova"
dia 17	Miquel Roca Junyent "El Futur es decideix ara"
dia 21	Joan Reventós Carnè "L'opció Socialista"

Les conferències aniran seguides de col·loqui

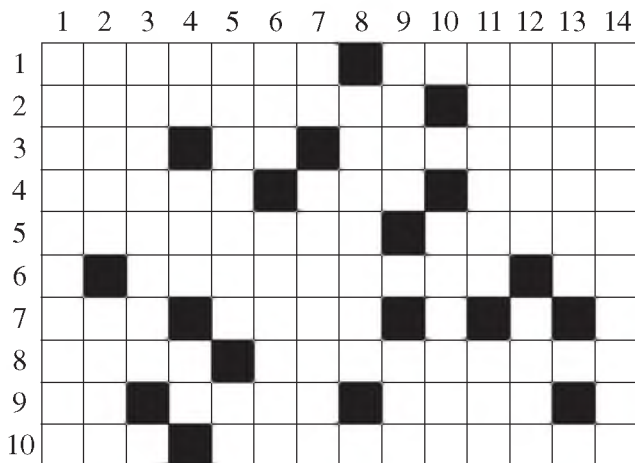
Programa del cicle de conferències de caràcter polític organitzat a la Sala del Casino "La Unió" de Vidreres a finals de l'any 1976. Per organitzar aquest cicle de conferències, que anaven seguides d'un col·loqui entre els ponents i el públic assistent, es va haver de demanar el corresponent permís a la delegació provincial de Girona del *Ministerio de Información y Turismo*.

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- L'Agrupació Sardanista Bella Dansa de Vidreres creu que encara té molt a dir. Orada, al revés. 2- Coques dolces, rodones, molt primes i cruixents, fregides amb oli. Els espais celestes, a l'inrevés. 3- De preu elevat. Article de plom poc usat. Nom d'un vidrerenc gran apassionat del bosc i de tot el que això representa. 4- Sentència antiga. Part del bosc on es localitza la tallada, al revés. Escorcoll amb la mirada. 5- Relatiu al recitador dit rapsode. Els que se'l miren massa no fan res de bo. 6- Sense aquesta l'amo no pot fer l'amor. De gran renom per les seves qualitats. Es posen juntes a part. 7- Home jove invertit. Pati interior generalment voltat de pòrtics, a l'inrevés. Dos negres ens amaguen la llana 8- Títol donat a la guanyadora d'un concurs de bellesa. Relatiu al meteorit de caràcter petri originat per la fragmentació d'un bòlid en penetrar en l'atmosfera. 9- Mig adéu. Fan olor. Lligar amb nusos, al revés. La més fina de Vidreres. 10- El que la dona no sempre en té. Govern en què el poder és en mans d'un grup reduït de persones.

VERTICALS: 1- Socarrar lleument. 2- L'emprada en el conreu de l'arròs rep el nom de xaruga. Sentit corporal que percep els sons. 3- Riera de Vidreres. La història l'accentua. 4- Així escrivia 550 l'emperador Claudi I. Grup de Servei Lliure. Necessiten córrer per poder socórrer. 5- Salsa d'alls debatuts amb oli. Os d'oros. 6- Principis de neofòbia. Durícia, call. 7- Posen fi a l'eternitat. Si voleu tenir clar allò que hom té obscur o ocult traieu-ne dues de dins el ministeri. 8- Expulsar d'un avió el seient del pilot. En calen dues per fer goig. 9- la reina de les flors, de baix a dalt. Si voleu ficar la pota traieu aquesta de la porta. Temps suau i tranquil. 10- Una de sola. Vocal que no va a la reunió. Carlem, xerrem, a la biorxa. 11- Caixes generalment de fusta amb tapa plana que serveixen per a guardar-hi coses. Quina o quines persones, a l'inrevés. 12- Ocell passeríforme de la família dels fringíl·lids, al revés. Suborna amb diners o presents part de l'Ajuntament, de baix a dalt. 13- Nom de dona. Romana de parís. Romana de Milà. 14- Poder que resideix en el poble.

Sopa de lletres

Hi hem posat setze productes que podeu trobar en una pastisseria. I amb les lletres escadusseres llegir una frase feta sinònima de sondejar el terreny.

GIRALT

L'AVI PITU © QUIM BOU 2003

Cap de setmana intercultural a Vidreres

Imatges de la
festa
intercultural
organitzada
per
l'Associació
Jamia Kafo
(Fotos: Montse Vila).